

MỸ NHUNG

NẾU LỖ
NGÀY MAI

Thơ

TRẦN HƯƠNG THU QUÁN
ẤN HÀNH

Thơ Mỹ Nhung-1

Thơ Mỹ Nhung-2

TRI TÌNH

Với tất cả YÊU THƯƠNG:

- Tưởng nhớ "Nửa Cuộc Đời" riêng
- Cảm ơn các con của tôi.

GHI NHỚ

Với rất nhiều TRÂN TRỌNG

- Tất cả Quý văn thi hữu đã khích lệ, giúp đỡ đề tác giả hoàn thành tâm nguyện: Gom Thơ gửi lại cho đời.

Và ĐẶC BIỆT CẢM TẠ

- Trung Tâm Văn Bút Nam Hoa Kỳ
- Hội Quán Văn Học Trầm Hương
- Nhà Thơ Vĩnh Tuấn

Đã giới thiệu và dành nhiều thuận lợi cho việc phát hành Thi tập này.

Phạm Mỹ Nhung

Đời mở từ

THƠ VÀNG DẤU TUỔI

Viết tặng em bài thơ tình đồng cảm
Trong xô xao dấu tích mộng mơ nồng
Buồn vui nào tha thiết đến bỗng dưng
Những con chữ lung linh đầy lưu luyến

Tình lặng lẽ thơ về đâu xao xuyến
Em một đời dâu bể bước chân hoa
Bao gió mưa vẫn nét đẹp trắng ngà
Thời gian dấu vô tình trong đơn lẻ

Em dáng vẻ bốn mùa về nhẹ nhẹ
Mang tâm tình cung bậc nhạc và thơ
Như mênh mang ngào ngọt những ngôn từ
Người Thi sĩ của tình đời hy vọng

Viết tặng em đôi vần thơ trân trọng
Chút tình riêng như sóng biển chiều dâng
Nghe bông bênh từ giọt nắng băng khuâng
Thơ em vẫn trời hồng thơm cõi gọi

Đời mãi mãi vẫn tràn đầy câu hỏi
Vui buồn nào ngày tháng cũng qua đi
Tạ ơn đời ánh trăng sáng đường khuya
Mừng em “NẾU LỠ NGÀY MAI” tuyệt diệu.

HOA VĂN / *Mến tặng tác giả Mỹ Nhung*

Thơ Mỹ Nhung-4

Thơ Lại Thu

“NẾU LỠ NGÀY MAI”

Khởi đầu là tựa đề của một truyện ngắn, sau đó được cô đọng thành bài thơ cùng tên và bây giờ trở thành tựa đề chính cho Thi tập mới của tác giả Mỹ Nhung.

Bản thân người viết chưa hề hạnh ngộ với tác giả nhưng đã gặp qua những bài thơ “ý cứng lời mềm” đăng trên các tạp chí và các trang Web Văn Học Hải Ngoại. Trong đó có tờ Tin Văn do Trung Tâm Văn Bút Nam Hoa Kỳ chủ trương. Và bây giờ Mỹ Nhung là cộng tác viên thường trực của Tạp Chí Văn Học Trầm Hương.

Bản thảo thi tập “Nếu lỡ ngày mai” đang nằm trên bàn viết bệ bộn sách báo, như nhẫn nại đợi chờ nắng lụa chớm thu, đang lặng lẽ tràn qua khung cửa sổ, gọi hồn những mặt chữ lung linh, gọi chút tò mò cho người viết.

Tựa đề nhắc tôi nhớ lại trước khi gửi bản thảo tác giả đã từng bộc bạch qua thư ngắn vài dòng “Mỹ Nhung gửi tặng bản thảo trước là để làm quen và cũng để xin ghi nhận chút tâm ý lưu lại như là vết kỷ niệm văn nghệ của một người đang trần trở trên đường văn.

Và như một khẳng định Mỹ Nhung viết thêm:

*Thơ tôi viết dọc đường chiến bại
Bại từ quê hương
Từ lưu lạc xứ người
Tôi vẫn sống
Nhưng lòng còn tức tưởi
Đất cuối Việt xa
sao như vẫn rất gần?!...*

Vài chữ bộc bạch nhưng lại chất ngất ưu tư, tràn đầy hoài niệm.

Tự nhận mình mang thân chiến bại chính là để luôn nhắc nhở chính mình cố gắng vươn lên nếu không thì tại sao và tại sao. Xin để dành cho thơ lý giải.

Thơ văn chính là người, rất tiếc tôi chỉ thấy người qua ảnh nên đành mượn thơ người, vẽ vài nét chân dung trước toàn cảnh một đoạn đời của tác giả và cũng từ câu đầu của lời mở: *Thơ viết từ chiến bại*.

Lời viết của một người nữ tự nhận là chiến bại mà sao nội lực vẫn còn sung mãn không khác một nam nhân, cương quyết, khẳng định và dứt khoát.

Ví như:

*Cố lên anh hỡi người yêu đừng cảm
Lũ giặc cuồng đang xâm chiếm quê hương
Lấy máu thù ta thay rượu tân hôn
Xác pháo cưới là từng thân giặc ngã**

Cảm phục thay người đã chọn việc chung là trọng còn việc tư cứ gác lại sau.

Suốt chiều dài văn học cũng từng có những người viết nữ cùng một thái độ như thế, nhưng thiếu yếu tố dứt khoát. Qua bốn câu thơ trên khiến tôi liên tưởng đến một thời ở lính. Chỉ có người lính can đảm, trước họng súng thù, đối diện thực tế mới bộc lộ dũng khí để quyết định phải làm gì.

Thế nhưng, Mỹ Nhung là một người nữ sao trong thơ lại có máu nhà binh. Hay Mỹ Nhung đã từng là vợ lính ra tiền đồn, là nữ quân nhân hay đơn thuần chỉ là người yêu của lính. Cho dù trong trường hợp nào thì tinh thần Trưng Triệu vẫn còn hực lửa trong tim phụ nữ Việt Nam nói chung và Mỹ Nhung nói riêng.

Tuy nhiên, dù ở hoàn cảnh nào, thời đại nào thì bản chất của người nữ vẫn thuộc về âm tính, thuần nhu, nhẫn nại chịu đựng trong lặng lẽ.

Vì vậy trong thơ làm sao thiếu chút ủy mị. Như tà áo dài đôi khi khó cưỡng lòng trước gió, vẫn quần quít mân mê quỳện vờn gió nắng. Vẫn nhưng nhức đau đau trước những chia xa ly biệt. Đau trong lý ân hận trong tình:

*Tàu xưa bến cũ không về nữa
Đâu biết lần đi ta lạc nhau.**

Và cũng không thể thụ động, không tránh khỏi ưu tư trước những trái ngang đời thường, luôn tỉ lệ nghịch với thời gian.

*Kiếp nhân sinh ai cũng rời cõi tạm
Hình như lòng còn u uẩn điều chi?**

Và thực trước tế
“....*Tổ Quốc Tôi*”:*Bảng cao chữ nổi*
Mà vắn tề (t) rưng xuống đầu rồi
Chuyện tình cờ hay là điếm gỡ?
*Em đọc ngâm ngùi *Tổ Quốc*... Ôi!*

Vội riêng mình
Biết yêu anh rồi mai này cũng sẽ
Tình gió mây phiêu lãng cuối trời xa*

Dựa vào thơ dẫn thượng thì trong chân dung tác giả trước hết sẽ phải có góc cạnh biểu lộ cương quyết đến độ chai lì. Những góc cạnh luôn luôn là gọi hứng đam mê cho những điều khắc gia. Nếu tất cả chỉ là bằng phẳng mượt mà thì nét dao chạm khắc khó diễn đạt hết chân dung đích thực của người mẫu.

Nhưng.

Chữ “nhưng” thường gây trắc trở cho những đoạn đường bằng phẳng, tạo bất ngờ cho niềm vui và nỗi buồn. Vẫn phải là nhưng, nhưng dù thơ, hay người thơ Mỹ Nhưng có góc cạnh có cương quyết trước mọi hoàn cảnh thì vẫn không thể thiếu cái tố chất mơn mớn xuân thì. Đặc biệt của phái nữ là tặng phẩm tuyệt vời mà Thượng đế ban cho loài người.

Ví như

*Có một Mùa Xuân má ửng hồng
Mùa Xuân thèn thẹn dẹt chờ mong...
Từ anh gió cát xa biển biệt
Em mòn mỗi đợi cánh thư xanh...**

Thơ Mỹ Nhung còn nhiều, nhiều lắm, mỗi bài thơ là một thông điệp thực tế, chân chất không màu mè. Nói chuyện riêng mà thật ra là rất chung. Tôi tin người đọc sẽ đồng cảm. Nhất là những người miệt vườn miền Tây Nam Bộ. Những con dân ở vùng trời cuối Việt chắc chắn sẽ hãnh diện vì quê hương chót mũi vẫn có những những anh thư tráng liệt. Dù phiêu bạt chân trời góc bể vẫn không quên còn đó một quê hương. Mong người đọc sẽ tìm thấy cảm xúc thật trong Thơ Mỹ Nhung.

Chắc chắn đêm nay, đầu thu dịu mát, tôi không thể chờ trăng lên mà sẽ chong đèn đọc lại thêm lần nữa, đọc chậm hơn, kỹ hơn thi tập in lần đầu tại hải ngoại của người thơ miền cuối Việt. Đọc và sẽ cùng tác giả trần trở để lại tự hỏi:
“Nếu Lỡ Ngày Mai”.

Túy Hà

Chủ Tịch TT/ Văn Bút Nam Hoa Kỳ

NẾU LỠ NGÀY MAI

Nếu lỡ ngày mai ta xa nhau
“Chàng nơi giang vĩ thiếp giang đầu”
Còn ai bày tỏ niềm tâm sự
Em sẽ cùng ai tính chuyện sau

Nếu lỡ ngày mai hết yêu em
Hò hẹn xem như lá rơi thềm
Chúc anh hạnh phúc bên người mộng
Lặng lẽ em về tìm lãng quên

Nếu lỡ ngày mai anh đi xa
Cố nén lòng đau giấu lệ nhà
Em sẽ chẳng còn yêu ai nữa
Tình anh muôn thuở chẳng phai

Nếu lỡ ngày mai em ra đi
Tiễn em anh sẽ nói câu gì
Có vuốt mắt em mờ ngón lệ
Có viết ngậm ngùi thơ biệt ly.

AI CÓ VỀ

Ai có về thăm quê cuối Việt
Thăm hàng Dừa lả ngọn ven sông
Thăm giàn Mướp hoa vàng bướm đậu
Thăm cánh đồng bát ngát mênh mông....

Ai có về thăm quê cuối Việt
Nhặt hoa cau rụng trắng sân đây
Liếp Trầu vàng rung rinh nắng sớm
Bếp nhà ai khói trắng vờn bay

Ai có về thăm quê cuối Việt
Ăn cá rô kho nước mắm đồng
Cơm nòng Hương vừa thơm vừa dẻo
Nước dừa Xiêm ngọt lịm mát lòng

Ai có về thăm quê cuối Việt
Thăm đường xưa đất đỏ gồ ghề
Tuổi thơ tôi tung tăng sách vở
Đội nắng mưa hai lượt đi về

Ai có về thăm quê cuối Việt
Mang dùm tôi biển nhớ trời thương
Bao nhiêu năm sống đời viễn xứ
Chưa một lần về lại quê hương.

Chưa một lần thấy lại con đường
Xưa rất cũ mà trong tôi vẫn mới...

NỖI BUỒN THÁNG TƯ

Anh ơi! Thêm một tháng Tư về
Em vẫn như còn trong đẫm mê
Ký ức năm xưa bùng sống dậy
Bức tranh ngày ấy buồn lê thê...

Tay dắt mẹ chồng tay dắt em
Hành trang trĩu nặng đôi vai mềm
Về đâu chưa biết về đâu nữa
Chiến trận anh còn ...dạ rồi thêm...

Tiếng la, tiếng khóc, tiếng cầu kinh...
Bé lạc người thân đứng một mình
Ông lão bị thương bò dưới đất
Âm vang đạn pháo nổ rung rinh...

Tức tưởi nghe tin báo rả hàng
Ngút ngàn uất hận lệ chia tan
Con thơ trong dạ như đang khóc
Quốc sử thêm lần nữa sang trang...

Tiếp viện đoàn quân đứng lặng im
Mưa rơi nặng hạt vẫn im lìm
Trời xanh đang khóc. Quân, dân khóc...
Trào lệ tiễn đưa tử sào thêm...

Đau xót lòng em mãi đến giờ
Con mình vẫn hỏi thật ngây ngô
Tại sao còn gọi ngày Vong Quốc
Kẻ trước người sau kiếp sống nhờ?...

(tháng 4/ 2019)

NGUYỄN CẦU

Lạy Chúa!

Quê hương con Việt Nam
Hơn hai mươi năm chinh chiến
Người giết người gây thảm cảnh tóc tang
Tuổi trẻ chúng con đành già từ sách vở
Súng trên vai một sớm vội lên đường
Bỏ lại sau lưng bao nhiêu mộng đẹp
Bỏ gia đình, bè bạn cả người thương
Này mắt Mẹ già chữa khô dòng lệ
Gậy tre mòn theo màu tóc điểm sương
Con vẫn đi năm tháng dài rong ruổi
Túp lều xưa Mẹ khắc khoải chờ mong
Còn nữa Chúa ơi, bao nhiêu thiếu phụ
Bồng một chiều chít vội mảnh khăn tang
Tay bé con tiến chồng đến nghĩa trang
Người nằm xuống bơ vơ đàn con dại
Nói sao hết bao cảnh đời ngang trái
Bởi lòng người tham vọng tạo chiến tranh
Con nguyện xin Chúa thương ban phúc lành
Cho Việt Nam sớm qua thời khói lửa

Nhớ 1972

TỔ QUỐC TÔI

Anh ơi khi phi cơ hạ cánh
Phố Sài Gòn ầm khuất dưới srong
Em dường như có điều linh cảm
Đất nước mình lại sắp nhiều nhưng

Đường sá bây giờ thêm chật hẹp
Những con người nghiêng mặt dăm chiêu
Xe máy tràn ngang “xe con” đành nép
Áo khoác, khẩu trang quá xá nhiều

Con đường quen, bước chân lạ lắm
Đâu mất rồi “Áo lụa Hà Đông”
Nên bây giờ Sài Gòn nóng lắm
Ngần ấy anh ơi đủ xót lòng

Lâu rồi trở lại thăm cố quốc
Lòng sao buồn vơi vợi khôn nguôi
Bấy nhiêu năm tình quê ấp ủ
Một lần về em sợ tình rơi!

“...Tổ Quốc **Tôi**”: Bảng cao màu nổi
Mà chữ tê (**T**) rụng xuống đâu rồi
Chuyện tình cờ hay là điem gỡ?
Em đọc ngậm ngùi Tổ Quốc...**Ôi!**

*Kỷ Niệm ngày về thăm quê 2018

TẠ LỖI MOTHER'S DAY

Tạ lỗi Má! Con thường lỡ hẹn
Má chờ mong con vẫn biệt tăm
Không biết phải vì con “nhạy cảm”
Mà ngập ngừng những chuyến về thăm?!....

Tạ lỗi Má! Một đời bi lụy
Phận làm con chưa đáp được gì
Ngày lễ Mẹ! Quê người sống vội
Quà mua rồi con chưa gửi đi!...

Tạ lỗi Má! Tuổi thơ vụng dại
Trốn học hoài... dối má ôn thi
Tạ lỗi Má! Thơ tình trong vở
Má ngủ rồi lên đọc nhiều khi...

Tạ lỗi Má! Bao đêm thức trắng
Con nhớ người chinh chiến phương xa
Má bảo lấy chồng. Con tạ lỗi!
Bởi tim con trót gửi người ta!...

Nếu lỡ mai con về không kịp
Thì Má ơi, tạ lỗi vạn lần ...
Giọt lệ nào cho vui thống hối
Bởi đời con đã tắt mùa xuân.

HOA HỒNG ĐỎ

Trên áo con đang cài hoa hồng đỏ
Mà con ngỡ rằng hoa trắng Mẹ ơi!
Mẹ còn đó hai phương trời nhưng nhớ
Chỉ nhìn nhau qua màn ảnh mà thôi

Con nhớ lắm ngôi nhà thân yêu cũ
Nhớ nồi canh rau Mẹ nấu ngày xưa
Con nhớ lắm những ngày mưa nước lũ
Bồng bế đàn con Mẹ lội dưới mưa

Con nhớ lắm Mẹ cười môi rạng rỡ
Khi con mang về phần thưởng, giấy khen
Con nhớ lắm khi tình con cách trở
Mắt Mẹ buồn san sẻ nỗi niềm riêng

Ngày tiễn con Mẹ cười qua ngấn lệ
Vòng tay ôm Mẹ khe khẽ dặn dò
Con hạnh phúc là niềm vui của Mẹ
Nhó bao nhiêu Mẹ vẫn mãi đợi chờ

Mỗi ngày Vu Lan, trong con từ đó
Con ở đây mà hồn gửi quê nhà
Trên áo con vẫn cài hoa hồng đỏ
Con sẽ về- Mẹ gắng đợi con nghe.

TÂM TÌNH DÂNG MẸ

Trần gian buồn lắm Mẹ Hiền ơi!
Bao giờ con mới được lên trời
Bên Mẹ là ngàn đời hạnh phúc
Trần gian khổ quá Mẹ hiền ơi!

Năm tháng bôn ba giữa xứ người
Đời con chưa trọn một ngày vui
Vợ chồng tình nghĩa dần phai nhạt
Con cái công danh chỉ nửa vời

Bằng hữu khi nghèo san sẻ nhau
Giàu sang chẳng biết ở nơi nào
Tình cờ lỡ gặp nhìn xa lạ
Chẳng trách lòng người thay đổi mau

Chỉ biết trông lên khẩn Mẹ thôi
Cho con vững lái chiếc thuyền đời
Bao giờ cặp bến về quê thật
Là thỏa lòng con nguyện ước rồi.

NHỚ MÁ

Hôm nay trời mưa nhẹ đầu mùa
Chạnh lòng cô giáo dạy trường xa
Nhớ mẹ thương em còn thơ dại
Mà con giờ cũng đã xa nhà.

Má ơi con nhớ ngày xưa quá
Thuở còn cắp sách đến trường làng
Má bán nhiều khê nuôi con học
Ba còn đồng ruộng phải lo toan
Ngày ấy con đau không tiền thuốc
Má về lén ngoại bán đôi bông
Kỷ vật hồi môn ngày xuất giá
Đành lòng giấu ngoại!
Bởi yêu con!

Mười tám tuổi má cứng như còn bé
Áo con cũ rách má buồn lo
Dậy sớm thức khuya đâu nề khó nhọc
Mua áo cho con - Áo học trò
Anh lính trẻ đôi lần dạm hỏi
Má khóc hoài sợ con lấy chồng xa
Yêu anh lắm nhưng chẳng đành bỏ má
Để giờ ai chia cách mẹ con ta.

Vẫn biết giờ đây má mong con
Con ai về đó buổi tan trường?
Phất phơ áo lụa bên thêm vắng
Má hỡi! Nơi này con héo hon!...

Héo hon năm tháng... con tàn rũ
Làm sao có má cận kề con.

NGƯỜI YÊU MIỀN HỎA TUYẾN

Em yêu anh vì anh là lính chiến
Lính oai hùng trên khắp nẻo quê hương
Lính can trường ngoài mặt trận Tam Biên
Lính gan dạ làm quân thù khiếp đảm

Cố lên anh hỡi người yêu dũng cảm
Lũ giặc cuồng đang xâm chiếm quê hương
Lấy máu thù ta thay rượu tân hôn
Xác pháo cưới là từng thân giặc ngã
Hoa cưới đôi mình là vòng nguyệt quế
Nhạc tân hôn là khúc khải hoàn ca
Cố lên anh! Phần thắng phải về ta
Đánh cho cộng phỉ hồn tan phách lạc
Đánh cho chúng bỏ ý đồ xâm lược
Cho trời nam vui hưởng cảnh thanh bình
Cố lên anh! Vạn người đặt niềm tin
Vào anh đó, Người Yêu Miền Hỏa Tuyến!

Nhớ mùa hè 1972

NGŨ NGÀNG

Ngày xưa anh chỉ kể
Đêm tiền đồn nhớ em
Súng thù vang lẻ tẻ
Gió xào xạc rừng đêm...

Ngày xưa anh chỉ kể
Chiến trường nhiều hiểm nguy
Nhưng đừng lo em nhé,
Số mệnh trời đã ghi ...?

Ngày xưa anh hay ép
Cánh mai rừng tặng em
Ngoài nhớ thương anh viết
Em nào biết gì hơn!...

Bây giờ nghe lính kể
Trời ơi! Quá ngổ ngàng!
Anh vào sinh ra tử
Không một lời oán than!...

Hỡi anh , người lính trận
Người hùng của quê hương
Gửi muôn vàn yêu dấu
Đến người lính em thương!...

**Cảm tác sau khi đọc báo KBC.
Xin kính tặng tất cả các anh chiến sĩ VNCH.*

DÒNG LƯU BÚT CHO EM

Lưu Bút Ngày Xanh tạm mấy dòng
Vui buồn ai thấu nỗi niềm không?
Tình đời tất cả kho vô tận
Là gió, là mây lẫn nắng hồng...

Năm tháng cùng ai bước chung đường
Vô vàn kỷ niệm hãy còn vương
Mai đây trên nẻo đường xuôi ngược
Nhớ mãi bên lòng dáng nhỏ thương...

Ôm ấp trong tim một nỗi sầu
Niềm riêng giấu kín đã từ lâu
Lưu lại cho ai dòng Lưu Bút
Ngập ngừng một chữ...viết làm sao...?

Thôi nhé! Từ đây tạm biệt nhau
Chúc ai Hạnh Phúc vẫn tươi màu
Riêng tôi vui bước đường chinh chiến
Phượng đỏ, sân trường...nhớ mãi sau....

*Viết thay Lượm (chàng sinh viên nhất gái)

ANH ĐÃ VỀ

Anh đã về đây một chiều mưa
Trên chiếc băng ca máu nhạt nhòa
Hàng cây đứng lặng sầu ly biệt
Thành phố u buồn khóc tiễn đưa

Anh đã về đây anh có hay
Người yêu anh đó tóc buông dài
Vớ tà áo trắng chiều tan học
Mắt lệ dâng trào khóc tiễn ai

Anh đã về với mẹ mong con
Thân trai nợ nước đã vương tròn
Anh hiên ngang bước vào quân sự
Đành để mẹ hiền dạ héo hon...

Anh đã về đây với quê hương
Bằng chiến công đầy tận biên cương
Xác anh bồi đắp quê hương mẹ
Mãi mãi muôn đời...em nhớ thương!...

**Viết cho hương hồn T/U Luợm
Tặng Lý Mỹ Anh*

ƯỚC NGUYỄN

Tôi nguyện yêu ai suốt cuộc đời
Cho dù người ấy có quên tôi
Dù cho người ấy vui duyên mới
Tôi nguyện vẫn yêu suốt cuộc đời.

Người ấy ngày xưa nói với tôi
Trọn đời anh chỉ yêu em thôi
Lời ấy bây giờ theo gió thoảng
Người đã quên rồi! Bỏ mặc tôi....

Không trách chi người chỉ tại tôi
Số kiếp cao xanh đã định rồi
Phận gái như tôi - nghèo - chẳng đẹp
Không trách chi người chỉ tại tôi...

Biết giờ người ấy có vui không?
Vợ đẹp người ta có yêu chồng?
Tôi chỉ mong sao người Hạnh Phúc
Còn tôi ngang trái cũng cam lòng.

Tôi sẽ yêu ai trọn cuộc đời
Cho dù tan vỡ trái tim tôi
Yêu ai hơn cả ngày xưa nữa
Dẫu trọn kiếp này... hoa lê loi.

NIỀM RIÊNG

Chưa quen anh tôi nghe lòng hoang vắng
Những chiều về thường lặng ngắm mây trôi
Chưa quen anh linh hồn tôi chai đá
Ngỡ tình yêu chết lạnh ở trong đời

Anh đến với tôi tâm tình mở ngõ
Mắt tình anh tình tứ với môi cười
Anh đến với tôi những lời thăm hỏi
Chuyện làm quen đến những chuyện xa vời

Mới quen anh tôi nghe lòng vương vấn
Mến thương rồi người trai trẻ phong sương
Buồn vu vơ những chiều anh không đến
Và đêm về thao thức suốt canh trường

Hơn một lần nhìn anh thắm ao ước
Làm người yêu của lính thật chung tình
Nói yêu anh làm sao tôi dám nói
Nên âm thầm tôi dệt mộng đó anh

Tôi vẫn biết đôi lần anh muốn nói
Yêu tôi nhiều nhưng chẳng hiểu vì sao
Cầm tay tôi anh cúi đầu lặng lẽ
Ngàn lời yêu qua ánh mắt dạt dào

Tôi e ngại bởi mình là phận gái
Anh ngập ngừng vì đời lính phong sương
Nên tiếng yêu chỉ còn trong tâm tưởng
Và tình yêu đành giổ giấc miên trường

CÓ NHỮNG MÙA XUÂN

Có một mùa Xuân má ửng hồng
Mùa Xuân thẹn thẹn dật chờ mong
Mùa Xuân e ấp bên người mộng
Ước hẹn cùng nhau vẹn tấm lòng

Có một mùa Xuân vắng bóng anh
Chiến trường mờ mịt bước quân hành
Từ anh gió cát xa biên biệt
Em đợi mỗi mòn cánh nhạn xanh...

Có một mùa Xuân thất cả lòng
Áo hồng em mặc bước sang sông
Mà tim vẫn gửi bên người ấy
Chẳng biết bao giờ hết nhớ mong...

Có một mùa Xuân lắm khổ đau
Giặc từ phương Bắc đã tràn vào
Cướp nhà, cướp đất dân nghèo đói
Kẻ sĩ đọa đày chôn khổ lao!...

Rồi những Mùa Xuân xa cố hương
Má hồng nay đã tóc pha sương
Mà sao vẫn nhớ mùa Xuân cũ
Và nhớ người xưa vạn dặm đường...

MƯA NGÂU

Mưa rơi! Muôn thuở là buồn
Chia ly! Muôn thuở là vương vấn sầu...
Tôi - người xa cách đã lâu
Mà sao mỗi độ mưa ngâu lại buồn
Mưa ngày ấy, dưới hiên trường
Bâng quơ người nói “ướt đường vào tim...”
Vô tư tôi vẫn lặng im
Nào đâu hiểu hết nỗi niềm tình si
...
Người đi trần cõi biên thù
Và tôi mặc áo vu quy theo chồng...

Một chiều trời chớm sang đông,
Vòng hoa tang trắng chiến công... người về
Nghĩa trang mưa lạnh não nề
Tim người giá buốt! Hôn mê nửa đời ....

Mùa Thu Houston 2017

NGƯỜI VỀ TỪ ĐÂU

Người từ đâu về đây?
Mà nhân dáng hao gầy!
Tỳ tay trên nạng gỗ
Giữa trời gió heo may

Người từ đâu về đây?
Mà bụi lấm gót giày
Áo hoa rừng vương đất
Tóc rối bông như mây.

“Ông muốn hỏi thăm ai?
-Cô con gái tóc dài”
Ông ơi! Người ấy đã
Sang thuyền hoa sáng nay”

Bây giờ người về đâu?
Mà khập khiễng ngõ sâu
Người đi vào quên lãng
Hay tìm lại tình đầu?!

NỖI BUỒN THÁNG HẠ

Trường cũ giờ đây vắng em rồi
Đường đi anh có thấy lẻ loi
Nhưng nhớ theo mây về phố nhỏ
Áo trắng em bay biệt cuối trời.

Anh có buồn không khi vắng em
Mỗi lần phượng đỏ rụng bên thềm
Nơi đây em vẫn tâm hồn trắng
Áp ủ tình anh dệt mộng thềm.

Em biết đời em sẽ bơ vơ
Vì anh đâu để ý bao giờ
Yêu em cô gái nghèo chẳng đẹp
Tay trắng có gì anh ước mơ.

Em chỉ xin anh một lần thôi
Ghé qua lớp cũ chỗ em ngồi
Nhớ lại nghe anh từng kỷ niệm
Vui buồn đời cũng đã chia đôi.

TẠI ANH

Tại anh em mất ngủ
Tại anh mãi thì thầm
Lời yêu thương ấp ủ
Tại anh, em băng khuâng!

Anh làm người ta khổ
Đã bảo anh rồi mà
-Giữ dùm nhau thâm lặng ...
Em sợ đời dèm pha...!

Hồn em giờ nửa dại
Nửa còn lại chơi vui!
Tim em giờ vướng phải
Nỗi muộn phiền anh ơi...

Em như người du mộng
Giữa đêm trường âm u
Em như thuyền lạc lối
Giữa biển đặc sương mù!

Thêm một đêm mất ngủ
Em nghĩ nhiều về anh
Yêu anh? Yêu nhiều lắm ...
Thôi! Nhìn nhau cũng đành!

TA MÃI LẠC NHAU

Ta đã lạc nhau cả một đời
Anh đi chiều ấy lá thu rơi
Tàu xa hun hút trùng khơi sóng
Em cố ngăn từng giọt lệ rơi

Nhớ lời anh dặn lúc chia tay
-Bé cố học ngoan đỡ Tú Tài
Mai một anh về thừa ba má
Trầu cau sang tính chuyện tương lai

Em vẫn ngoan, tàu anh vẫn xa
Đêm đêm em thức ngắm trăng ngà
Nhớ người lính Thủy phương xa ấy
Mai một anh về tàu kết hoa

Ước hẹn duyên tình đã kết giao
Anh đi biên biệt tháng Tư sâu
Tàu xưa bến cũ không về nữa
Đâu biết là ta mãi lạc nhau.

LÊ BẠN

Em còn đây nửa linh hồn
Nửa kia ngày ấy đã chôn xuống mồ
Thương anh chưa trọn ước mơ
Thương em một bóng bơ vơ giữa đời!

Về trong mơ anh vẫn cười
Mà em thức giấc sụi sùi nhớ anh
Chim lẻ bạn đậu trên cành...
Vườn sau, cửa trước... bóng anh đâu rồi?

Còn đây chiếc ghế anh ngồi;
Còn đây bài viết "Mảnh đời Lưu Vong "
Bao năm tình nghĩa vợ chồng
Là bao ấm-lạnh-mặn nồng thâm sâu

Sinh ly còn tái hợp nhau
Bây giờ tử biệt ngày nào hỡi anh?!
Chim lẻ bạn khóc trên cành ...
Còn em lẻ bạn khóc anh lệ nhòa...

NÓI VỚI ANH

Quỳ trước phần mộ mới
Vòng hoa trắng chưa tàn
Em nghe tim đau nhói
Dòng suối lệ chứa chan.

Ngày cưới em anh nói
Xem anh khỏe như voi
Đôi tay anh quật khởi
Chẳng lo gì em ơi!

Người khỏe ơi! Tỉnh dậy
Em đang cần anh đây
Đời mưa tuôn nắng trải
Biết song hành với ai.

Các con mình đã lớn
Mỗi đứa sống mỗi nơi
Yêu con em chấp nhận
Tự mình chịu đơn côi.

Nhớ anh, em nhớ lắm
Đường đời vẫn phải đi
Bàn tay nào em nắm
Vượt qua ngàn hiểm nguy.

Anh bây giờ thanh thản
Hãy nguyện cầu cho em
Dù trải bao dâu bể
Vẫn chân cứng đá mềm.

TÌNH KHÚC MÙA ĐÔNG

Mùa Đông đất khách lạnh không anh?
Ở đây mây trắng khói xây thành
Đông về lạnh lắm lòng cô phụ
Còn nhớ không anh chuyện chúng mình

Em nhớ lời anh lúc mới quen
Yêu em nhiều lắm tính em hiền
Suốt đời anh giữ lòng chung thủy
Mãi mãi dù ai chia thúy uyên

Đôi ngã bây giờ chẳng ai chia
Em hiền sao nữ bỏ ra đi
Biết chừng mai một còn chung thủy
Em sợ lắm rồi cảnh biệt ly

Mình hỏi! Tình yêu của em ơi
Anh đi là để lỡ một đời
Dù nơi đất khách nhiều mộng đẹp
Quê cũ đừng quên...em lẻ loi

Mùa Đông 1983

NHỊ KHÚC THU

NHỚ

Nhớ quá anh ơi thất cả lòng
Thu về nơi ấy lạnh lắm không
Ở đây em đếm từng lá rụng
Đâu có ai về sao vẫn mong

BUỒN

Biết gửi về đâu một gánh sầu
Cho lòng nhẹ bớt nỗi niềm đau
Cho tim chút ấm đêm băng giá
Cho mắt Nhung khô ngấn lệ trào

ĐÊM XUÂN NHỚ NGƯỜI

Người đi mang cả Mùa Xuân
Bỏ ta ở lại tàn ngán với Đông
Xuân xưa hoa nở trong lòng
Xuân nay trần trở những dòng thơ đau

Thời gian thắm thoát trôi mau
Trăm Năm Hạnh Phúc nào đâu mấy người?
Xuân về rạng rỡ đất trời
Riêng ta lòng những ngậm ngùi đón Xuân

Xuân đi, Xuân đến bao lần
Buồn, vui rồi cũng quen dần thế thôi
Từ ngày cách biệt đôi nơi
Người đi để lỡ tình chơi vơi tình

Đêm Xuân thao thức một mình
Hỏi người phương ấy có bình an Xuân?...

PHƯỢNG XƯA

Anh gọi qua phone chùm hoa phượng vĩ
Như âm thầm nhắc nhớ quãng ngày thơ
Tuổi thần tiên ôm ấp giấc mơ chờ
Mùa phượng nở ngập ngừng trao lưu bút.

Tiếng ve sầu tưởng chừng như tiếng nấc
Chia tay rồi mai gặp lại nữa không?
Lời thơ nào trăn trở mãi trong lòng
Cánh phượng ép còn lem hồng trang vở.

Đường vạn lý ngăn người đi kẻ ở
Lời yêu em chưa dám ngỏ bao giờ
Anh đi rồi mang cả trái tim thơ
Và một nửa linh hồn em khờ dại.

Chùm phượng vĩ ngày xưa còn đọng lại
Chút luyến lưu ngà ngọc ở tâm hồn
Một thời gian kỷ niệm đã vùi chôn
Sao một nửa linh hồn em vẫn dại.

ÁO CƯỚI MÙA ĐÔNG

Anh hứa rằng mùa đông may áo cưới
Đông sắp về chẳng thấy bóng anh đâu
Mắt Ngọc bây giờ mờ hoen ngấn lệ
Lá thu rơi...chôn lấp khối tình sầu.

Anh hỏi anh tháng ngày đi vội quá
Xuân mới sang mà giờ đã chớm đông
Nụ hôn tiễn đưa, hương thơm còn đọng
Tình quân ời! Có vương vấn gì không?

Xích lại gần anh, xích làm chi nữa
Cho càng thêm thổn thức trái tim đau
Em sợ lắm, sợ những lời hò hẹn
Vương miện nào được anh kết bằng sao?

Tiếng hát ấy, sao vẫn êm đềm quá
Ru hồn em vào cơn mộng đêm xuân
Thanh âm ấy bây giờ như nước nở
Vẫn muốn nghe mà lệ nhỏ không ngừng.

Đêm giá băng, đêm sao mờ nguyệt tận
Áo cưới anh tìm, thay bởi áo quan
Khâm liệm tình em vào nơi huyết lạnh
Anh đi rồi! Tình sử cũng sang trang...

CHÚT TÌNH TRĂNG RƠI

*Thơ Hoa Văn

Bỗng dung nghe lạc dấu đời
Cõi lòng vụn dậm tìm nơi Non Bồng
Đi về giữa chôn hư không
Tình nào níu giấc mơ hồng chân đi

Câu thơ vướng bụi xuân thì
Giữa lòng nhân thế còn gì năm canh
Vườn khuya đoá nở hương quỳnh
Chút văn chương mọn chút tình trăng rơi

Đời không chia ngọt xẻ bùi
Mai sau tay vẫy ngậm ngùi gió đưa
Đường chiều mây tím sương thưa
Tưởng chừng nắng Hạ như vừa băng khuâng

Tư riêng chiu chắt đôi phần
Suy ra tình cũng phù vân đôi bờ
Thời gian đưa đẩy đợi chờ
Tình xưa còn lại duyên mơ vỡ về

Ngập ngừng chân bước hồn mê
Vai thơ nặng nhẹ ê hề phấn hương
Lời qua hiu hắt đoạn trường
Nỗi đời còn lại vô thường gió bay.

CHÚT TÌNH HOA RƠI

(Cảm tác bài thơ “Chút Tình Trăng Rơi”.

Của nhà thơ Hoa Văn. MN2019

Anh ơi! Nếu lạc dấu đời
Dừng chân phiêu lãng rong chơi non Bồng
Hương Hoa tình thật hay không?
Hay là cố níu gót hồng người đi?...

Khi yêu ai chẳng xuân thì?
Thế nhân muôn thuở cuồng si vì tình
Tìm anh nở đóa hoa quỳnh
Ngạt ngào hương sắc muôn nghìn...tim rơi!...

Lời thi nhân khéo gọi mời
Làm sao ngăn được ngọt bụi đầy đưa
Hoàng hôn hồng ánh dương thừa
Mùa Xuân trở lại chợt vừa băng khuâng

Tình riêng ấp ủ mười phần
Suy ra tình cũng phân vân đôi bờ...
Thời gian không đợi không chờ
Mà sao tình chỉ trong mơ tìm về?...

Bao giờ thôi hết đam mê
Bao giờ thôi hết bộn bề phấn hương?..
Nặng vai một gánh thi trường
Tiếc thay tình vẫn ...vô thường gió bay!...

MẮT ƯỚT NGÀY XƯA

*thơ phạm tương như

Còn ám ảnh ngà say đôi mắt ướt
Nhớ vô cùng nét đẹp nữ sinh xưa
Hồn lãng tử ngậm ngùi đau vết xước
Lần giã từ, tình tự chuyện đêm mưa

Xa, bỗng gặp người yêu thời đi học
Ngỡ chờ nhau khoảng cách bốn mươi năm
Ai tính được thời gian qua mái tóc
Nụ cười quen, đôi mắt u trầm

Cho nắm lại bàn tay run lấy bấy
Của thuở nào bên gốc phượng trao thơ
Xin môi đừng khô, mắt thôi lệ chảy
Quá khứ, tương lai hai phía ai chờ?

Đâu hơi thở gấp, mùi thơm tóc rối
Bến trắng khuya gầy cỏ dậy hương tình
Môi mím chặt, nụ hôn đầu rất vội
Còn ngây thơ bồi rối đôi hồn trinh

Ừ nhắc lại để cười hay muốn khóc
Chuyện tình nhà tim vỡ bởi chiến tranh
Đem nước mắt, tình duyên chôn mộ ngọc
Mắt ướt ngày xưa...giờ vẫn long lanh

MẮT ƯỚT BÂY GIỜ

(Cảm tác bài thơ Mắt Ướt Ngày Xưa
của nhà thơ Phạm Tương Như) MN2019

Nghe anh nói còn say đôi mắt ướt
Em ngậm ngùi nhớ lại chuyện ngày xưa
Anh ra đi mang trái tim vết xước
Em nhớ người thồn thức những đêm mưa

Quên sao được thua chúng mình đi học
Hai lượt chung đường quần quýt bao năm
Mắt Ướt của anh giờ hai màu tóc
Đời lên đèn nên hằn nét u trầm

Gặp lại nhau tay em run lẩy bẩy
Như lần đầu bên gốc phượng nhận thơ
Mím chặt môi mặc cho dòng lệ chảy
Có thật anh không? Người lính em chờ

Cám ơn anh còn nhớ hương tóc rối
Buổi hoàng hôn lòng vương vấn hương tình
Bốn mươi lăm năm năm thời gian trôi vội
Em ngỡ mình sống lại tuổi băng trinh

Anh nhắc chi chuyện xưa cho em khóc
Duyên tình mình tan vỡ bởi chiến tranh
Còn nữa đâu tình yêu thời tuổi ngọc
Mắt Ướt Bây giờ lệ vẫn chảy quanh.

ÁO TRẮNG HỌC TRÒ

*thơ dương thượng trúc

Áo trắng học trò đẹp thướt tha
Nhưng tơ làn tóc xỏa mượt mà
Mắt phượng mày ngài, môi hồng thắm
Nụ cười sao xuyên cả ngàn hoa

Một khúc tiêu sâu gửi gió mây
Cho bầy ong bướm chọt ngát ngây
Không gian rực rỡ muôn màu sắc
Ô kìa! Quả đất cũng ngừng quay

Tinh khiết đơn sơ tựa thiên thần
Trang đài thanh thoát áng phù vân
Hoa nhòng nguyệt thẹn chim ngưng tiếng
Nắng cũng dịu đi được mấy phần

Người ở chôn nào lạc đến đây
Cho đời lãng tử thắm men say
Thi nhân cuống quýt gieo vần điệu
Mơ bóng liêu trai đáng liêu gầy.

ÁO TRẮNG BÂY GIỜ

*(Cảm tác bài áo trắng học trò của
nhà thơ Dương Thượng Trúc)MN 2019*

Em vẫn là em gái hậu phương
Vẫn mãi yêu anh-Lính chiến trường
Áo trận giày saut giờ lưu lạc
Tóc thề, áo trắng cũng tha phương

Em biết người xưa vẫn nặng lòng
Nhớ thương đồng đội, tiếc non sông
biết anh từng đêm trăng trở
Nhưng thời gian đâu có ngược dòng

Áo trận ngày xưa dáng phong sương
Đi bên áo trắng buổi tan trường
Eo ơi! Áo Trận vương mùi đất
Áo Trắng thầm nghe thương quá thương

Áo Trắng bây chừ tóc điểm sương
Còn không Áo Trận nét phong trần?
Biết anh phương ấy mà không gọi
Sợ làm Áo Trận thoáng băng khuâng...

Nếu lỡ chúng mình chẳng gặp nhau
Giữ nghe hình ảnh buổi ban đầu
Anh lính trẻ giày saut áo trận
Cô học trò áo trắng đẹp ngàn sau....

HÀNH TRANG VÀO VÔ TẬN

*Thơ Dương Thương Trúc

Mai đây tôi rời xa cõi tạm
Đừng tủi sầu khóc lóc mà chi.
Nước mắt rơi nín kéo được gì.
Thương nhớ sẽ nhạt nhòa năm tháng.

Những buồn vui, ngọt ngào cay đắng.
Những lợi danh trả hết cho đời.
Ân tình rồi cũng trắng như vôi.
Lời hẹn ước bay theo gió thoảng.

Hãy để tôi ra đi thanh thản.
Hương hồn chẳng vương bụi trần ai.
Nắm cỏ xanh phủ lấp hình hài.
Đã trọn vẹn kiếp người lận đận.

Hành trang mang vào nơi vô tận.
Khúc tình ca còn viết dở dang.
Mai đây giữa hạc nội mây ngàn.
Tôi thông dong gieo vần kết nhạc...

HÀNH TRANG NÀO MANG THEO

*(Mỹ Nhung Cảm tác bài thơ “Hành Trang vào Vô Tận”
Của nhà thơ Dương Thượng Trúc) MN 2018*

Kiếp nhân sinh ai cũng rời cõi tạm
Hình như lòng còn u uẩn điều chi?
Người thơ ơi chớ trần trở làm gì
Khi đã biết tình sẽ nhòa năm tháng...

Cuộc đời nào không muộn phiền cay đắng
Lợi danh chi tồn tại mãi trên đời?
Tình yêu nào không bạc trắng như vôi?
Lời hẹn ước muôn đời theo gió thoảng

Vâng, cầu cho người ra đi thanh thản
Hồn thông dong xa tít cõi trần ai
Dù cỏ xanh phủ lấp mảnh hình hài
Nhưng đã thoát một kiếp đời lận đận

Hành trang nào người mang vào vô tận?
Là nhạc, thơ hay tình sử dở dang?
Chúc người thơ nơi gió núi mây ngàn
Gặp tri kỷ cùng gieo vãi kết nhạc...

GIÁC THU

Sáng nay trời phủ sương mù
Ổ hay! Có phải mùa Thu lại về?
Hồn ta nửa tỉnh nửa mê
Ngỡ như người vẫn cận kề quanh đây
Chớm thu chưa gió heo may
Mà ta đã lạnh bao ngày tháng qua
Từ người biệt đi xa
Mùa Thu ở lại cùng ta ngậm ngùi...
Tuổi xuân đã quá nửa đời
Như vầng trăng khuyết cuối trời hắt hiu
Đi, về một bóng sớm chiều
Cổ vui sao lệ vẫn nhiều như sương

KỂ EM NGHE

1.-

Chị kể em nghe chuyện trong tù
Một ngày của chị sánh ngàn Thu...
Chị tưởng thời gian như ngừng lại
Không gian là cả một trời mù!

Chị kể em nghe có những ngày
Mây chiều bảng lảng ...gió heo may...
Nhìn qua song sắt lòng chị nhớ
Cha mẹ, con thơ... biệt bao ngày!

Rồi những đêm dài trong khám lạnh
Chị nằm trần trọc suốt năm canh
Em đang an giấc em nào biết
Chị mãi nhớ nhà...mãi nhớ anh!

Em nín khóc đi! Nghe chị kể
Những lần cơm sống, bát nước ao...
Chị nằm lăn lóc trên nền đất
Mơ bát cơm dư tạt thuở nào!

Mỗi lần tới thăm em trách chị
Sao hoài nuôi mộng vượt trùng dương?
Vì bởi chưa yêu em nào biết
Bao nhiêu là nhớ với là thương!

Thôi nhé! Em về cho chị gửi
Cha già, Mẹ yếu với con thơ...
Có viết cho anh em nhớ nói
“Nếu còn thương hãy gắng đợi chờ!”

2.-

Giờ xa em hơn nửa vòng trái đất
Biết kể gì đây chuyện quê người
“Chim xa rừng thương cây nhớ cội”
Chị xa nhà, nhớ quá em ơi!

Mỗi lần thư sang em trách chị
Sao lười không kể chuyện em nghe?
Em tưởng chị đi là Hạnh Phúc
Là Thiên Đường...Hy Vọng em mơ!

Không em, ly hương là túi nhục
Là âm thầm đau khổ riêng mang!
Ở xứ người khác gì Mừng Mán!
Em quê nhà tíu tít khoe khoang...

Sống xứ người xa hoa vật chất
Tâm hồn như khám lạnh đó em!
Chị bên anh thánng ngày lặng lẽ
Bao điều thầm kín giữ trong tim!

Thôi thì lần nữa, em thay chị
Còn lại mẹ già sớm tối trông
Bao giờ quê cũ em mừng chị
Sẽ kê em nghe hết nỗi lòng!

*Viết cho Nga em của chị

CHUYỆN NGƯỜI TA

Chị hứa sẽ về cùng em ăn tết
Nhưng sao lần lựa mãi không thôi...
Chị không ngại đường xa, tốn kém...
Mà nỗi buồn ray rút khôn nguôi!...

Em bảo chị “Người sao nhạy cảm,
Chuyện người ta để ý làm chi!”
Chính sử không còn - Thông tin bung bít
Tội nghiệp em tôi chẳng hiểu gì!

“Người ta” đó một thời đô hộ
Dân Việt mình nô lệ ngàn năm!
“Người ta” đó bây giờ trở lại
Hung hãn, ngang tàng...tái xâm lăng!

“Người ta” đó: Đỉnh cao trí tuệ
Mà khôn nhà đại chợ em ơi!
“Người ta” đó: Đánh dân, cướp đất....
Trước giặc thù khúm núm vâng lời!?

Cũng người ta: triệu lòng uất ức
Chống giặc Tàu: Trọng tội đó em!
Dũng sĩ, trung ngôn là tội phạm
Lũ côn đồ: áo mão vênh vang!

Chị hứa cùng em chị sẽ về
Bao giờ thành thị tới thôn quê
Rọp cờ ba sọc vàng muôn lối...
Ngày ấy em ơi! Chị ắt về!!...

CHO EM HỎI

Cho em hỏi có bao giờ anh nhớ
Đám cưới mình ngày mấy không anh?
Áo cô dâu trắng - đỏ - vàng-xanh...?
Và chú rể hơi ngơ ngày đám cưới!?

Cho em hỏi có bao giờ anh nhớ
Con gái đầu sinh tháng mấy vậy anh? ...
Tổ ấm chúng mình mấy túp lều tranh?..
Bao gian khổ mình trải qua cuộc sống?! ..

Cho em hỏi có bao giờ anh nhớ
Bao nhiêu năm mình cách trở phương trời?
Đoàn tụ gia đình ngày mấy anh ơi!? ...
Anh sẽ bảo - Ôi, ai mà để ý!

Anh yêu ơi, em nhắc anh một tí
Đám cưới chúng mình đã bốn mươi năm!
Cô dâu bây giờ tóc bạc hoa râm
Còn chú rể ngỡ nhiều hơn ngày cưới!...

Con cháu mình nếu anh không nhớ tuổi
Cố nhớ tên đừng để chúng buồn...
Đôi với em dù anh nhớ hay quên
Vẫn thông cảm, vẫn yêu nhiều... Ông Xã!

Houston Mùa Đông 2014

*Thương tặng nửa kia

BÀI THƠ TÌNH CHO ANH

Em muốn tặng anh bài thơ tình diễm tuyệt
Nhưng tìm đâu nguồn thi cảm đây anh?
Em tìm Mùa Thu, mây trời xám xịt
Lá vàng khô đang run rẩy lia cành...

Em tìm chim, đàn chim buồn rứt cổ
Xếp từng hàng trên dây điện đong đưa
Em tìm đến hoa, hoa nào cũng héo
Chỉ dăm cành Cúc muộn cánh vàng thưa...

Em tìm kỷ niệm, chúng mình chẳng có
Vừa mới quen ta đã cưới nhau rồi
Mất quê hương, anh một mình rong ruổi
Bài thơ tình theo nước mắt cuốn trôi...

Đêm đoàn tụ lòng vui em muốn viết
Chưa thành vẫn nghe điện thoại reo vang
Việt Nam gọi: Người thân yêu nhập viện
Bài thơ tình sao trăm mối ngổn ngang...?

Rồi kỷ niệm bốn mươi năm ngày cưới
Viết cho anh, em đã tự nhủ thầm
Tình ý, điệu vẫn... bỗng dưng đứt đoạn
Sao con Hai, thằng Út... chẳng về thăm?

Noel sắp về, đèn hoa lấp lánh
Lòng băng khuâng...Em muốn viết tặng anh
Chuông cửa đình đoang, cháu cưng đã đến!
Bài thơ tình em gác lại nghe anh!

*Dấu yêu cho nửa kia

LƯU BÚT CHO ÁI VY

Đặt bút vào đây mẹ ghen lời
Bởi lòng còn tiếc thưở xa xôi
Tóc thề áo trắng còn đâu nữa
Mẹ đã cho con cả một đời ...

Mẹ chỉ khuyên con nhớ mấy lời
Hoa nào cũng nở một lần thôi
Hoa con đang độ tràn hương sắc
Hiện tại con đang đẹp nhất đời...!

Mẹ thấy từng đêm con ngán ngờ
Từng đêm con thao thức ơ thờ...
Qua thời con gái nên mẹ biết
Gắng học đi con! Mong đẹp chờ

Có nhớ thường khi mẹ nhắc con
Đừng nên yêu sớm chỉ thêm buồn
Đừng nghe mật ngọt lời ong bướm
Héo úa đời hoa đó biết không

Bé bỏng như là cánh chim non
Bao nhiêu vực thăm ở quanh đường
Gió mưa bất chợt con nào biết
Nghe mẹ đi con! Chớ có buồn

Wichita Mùa Hạ 1996

Thơ Mỹ Nhung-66

MỘT CHUYẾN TÀU

**Viết cho con gái Anh Thư
(một chuyến vượt biên)*

Một chuyến tàu con xa miền Đất Mẹ
Một chuyến tàu con từ biệt Quê hương
Một chuyến tàu con xây cuộc sống mới
Một chuyến tàu con mất cả người thương

Con đi nhà xưa vắng tiếng con cười
Ngôi trường cũ xa rồi người bạn nhỏ
Con đi rồi lối xưa buồn bã ngõ
Mỗi sáng chiều mẹ đứng đợi chờ ai

Nhớ không Thư những ngày xưa còn bé
Mười lăm năm mẹ ấp ủ cung chiều
Giờ bắt chợt con xa vòng tay mẹ
Con tìm ba, mẹ nuốt lệ nhìn theo

Mẹ thương con lạc loài nơi đất khách
Niềm bâng khuâng biết tỏ cùng ai
Nghĩa mẹ công cha con nặng đôi vai
Vì tương lai hãy gắng lên con nhé

Mẹ mong ngày tàu xưa về bến cũ
Dem người đi trở lại với Quê Hương
Con mẹ về thăm nhà xưa trường cũ
Một chuyến tàu mang lại cả tình thương.

LỜI MẸ DẶN

(dấu ái về anh Thư)

Con gái ơi mai đây Mẹ mất!
Nhớ thương em giống thuở còn thơ
Mẹ biết các con giờ đã lớn
Không Mẹ tuổi nào cũng bơ vơ

Hai đứa em còn lơ đãng lắm
Con khuyên em cố học chăm làm
Đừng nặng lời khi em làm lỡ
Đỡ nâng em lúc bị trượt chân

Mai đây em nó thành gia thất
Con quý dâu dùm Mẹ được không?
Thành kiên chị chồng xưa cũ lắm
Giữ làm sao em khỏi tủi lòng

Mẹ mất rồi nhà mình vắng lắm
Nhớ thường xuyên tới hỏi thăm ba
Ba ung nhất com bì sườn nướng
Nhưng quá nhiều không tốt nhớ nghe

Biết con mẹ chịu nhiều thua thiệt
Chẳng có gì Mẹ để lại đâu
Gia sản mẹ: Một đời tần tảo
Con yêu ơi! Đừng nhé âu sầu

Mẹ sẽ buồn nhiều nơi chín suối
Nếu tình em chị đoạn lìa nhau
Chị em ruột thịt chung bầu sữa
Nước lã làm sao sánh máu đào

Mẹ đi đừng khóc nhiều con nhé
Nắm chặt tay em con nguyện cầu
Cho Mẹ nơi cao hồn thanh thân
Ghi lời Mẹ dặn nhớ thương nhau.

TƯƠNG NGỌT*

Anh hay nhắc em nêm sao mặn quá
Anh muôn đời luôn hảo ngọt em ơi
Em biết anh yêu thích nhất trên đời
Trang trí đẹp, thêm tí đường em nhé

Anh yêu ơi! Chuyện này em nhắc khế
Thức ăn nhiều đường dễ bệnh biết chưa
Rau đạm bạc chám tương hột cũng vừa
Tuy đơn giản mà lại ngon, bổ, khỏe

Nhà hàng sang thức ăn ngon có thể
Cho anh vị ngon mới lạ buổi đầu
Chứ ăn thường không còn thấy ngon đâu
Còn hóa chất, nêm vào sao biết được

Anh sẽ nói em quê mùa mộc mạc
Nên hằng ngày em chỉ thích ăn tương
Bố mẹ từ xưa những bữa ăn thường
Tương nếu mặn thêm tí đường cũng ngọt

Muốn sống lâu anh nên ăn tương hột
Rau quả nhà trồng luôn tinh khiết anh ơi
Mai biết đâu anh thủ thỉ một lời
Yêu em nhất, anh ghiền tương rồi đó

*Yêu dẫu cho anh

CANH BẦU

Đi chợ chiều nay thấy trái bầu
Bồi hồi trong dạ nhớ làm sao ! ...
Cá trê ba cắm , bầu non hái
Má nấu còn nghe ngọt thưở nào !...

Đôi món chị mua chẳng phải thềm
Mà vì chị nhớ má đó em !...
Mướp luộc, cà kho bên chái bếp
Xúm xít ngon lành ...đủ chị em ...

Đất khách chiều nay chị một mình
Cũng bầu ,cũng cá chị nấu canh
Hương xưa tất cả nêm vào đó
Chẳng ngọt em ơi! Chị thiếu ...tình

Chị biết bây giờ má hẳn quên
Nồi canh má nấu mấy mươi niên ...
Chỉ mong chút nhớ còn trong má
Là buổi chị về má nhớ ...tên !...

CÒN KHÔNG

Còn không em ngôi nhà thân yêu cũ
Tổ ấm chúng mình bao kỷ niệm tuổi ấu thơ ?
Còn không em cội me già trước ngõ ?
Còn không em kênh nhỏ bóng dứa soi ?

Còn không em má hay ngồi tựa cửa
Miệng nhai trầu đôi mắt nhìn xa ?
Còn không em mỗi chiều nắng nhạt
Ba lom khom bên khóm trúc sau nhà

Còn không em gái trai cười rộn rã
Đêm ngày mùa giã cốm dưới trăng ?
Còn không em ngôi giáo đường nho nhỏ
Mỗi sáng mỗi chiều vắng tiếng chuông ngân ?

Còn không em ngôi trường làng loang lổ
Ông giáo già gõ nhịp ê - a ?
Bên đò xưa em có thường qua đó
Người ấy còn hay đã đi xa ?...

Chị nhớ lắm những con người mộc mạc
Tay lấm chân bùn lòng dạ trắng trong
Bát muối , nắm rau cùng nhau san sẻ
Mai chị về biết có còn không ??!...!

*Wichita 1997/ sau bão Linda

BẠN CŨ TRƯỜNG XƯA

*Mến tặng các bạn cũ An Xuyên

Ta cứ tưởng không còn gặp lại
Đám bạn (chẳng) hiền một thửa xa xôi
Dòng sông đời chia trăm ngàn nhánh
Bồng bênh trôi mỗi đũa một nơi.

Có nhánh sông nào không về biển
Tình cờ ta hội ngộ quê người
Anh anh chị chị chung bàn tiệc
Ngờ ngợ như quen đã một thời.

Ký ức tuổi thơ bùng sống dậy
Trường, lớp, ghé bàn, phấn, bảng đen...
Thầy Cô, bè bạn thương và ghét
Gặp mỗi ngày lờm liếc đã quen.

Tóc bạc da mồi nơi đất khách
Bên nhau ríu rít chuyện ngày xưa
Tình yêu sự nghiệp thân tù tội
Có nói bao nhiêu cũng chẳng thừa.

Giữ mãi bạn ơi trong tiềm thức
Thơ ngây hình ảnh tuổi xuân thời
Sông đời vẫn chảy trăm ngàn nhánh
Ta vẫn bồng bênh... lặn lẽ trôi...

ĐỢI CHỜ

Thân tặng Hạnh và Thủy V.

Trời cuối thu rồi phải không anh?
Em nghe rạn vỡ cả mộng lành
Sao lòng mãi đợi người quên hẹn
Mộng ước tình đầu quá mong manh

* * *

Em biết giờ đây chôn thị thành
Anh vui đèn sách với sử kinh
Ở đây, em: một linh hồn chết
Thầm nhớ anh thương bóng ru tình

* * *

Đời có nghĩa gì khi vắng anh
Lối xưa từng bước nhỏ độc hành
Tìm trong gác vắng mùi hương cũ
Ta mất nhau rồi thật sao anh?

* * *

Mai một đường đời lỡ gặp nhau
Đừng gọi tên em, chớ hỏi chào
Lặng lẽ em về riêng thương nhớ
Chúc anh tròn mộng ước mai sau ....

Nhớ 1972

CHUYỆN TÌNH CHÚ CUỘI

**tặng các bạn nữ quân nhân
và Kim Tuyền - Trọng Nghĩa*

Thôi đã hết rồi thừa mộng mơ!
Còn đâu thảng đợi với năm chờ
Anh yêu đáng nhỏ đường đi học
Nên sáng nên chiều mắt dõi mơ!

Bạn em quái lắm! Anh còn nhớ
Trêu anh “Chú Cuội mộng Hằng Nga”
Chú Cuội hiền khô em biết đó
Ngắm Nga đi học vậy thôi mà...!

Xếp bút nghiên em vào quân đội
Anh ruộng vườn thui thủi chốn quê
Đương xưa đáng nhỏ thôi đi học
Mà anh quen vẫn đợi ai về!

Một ngày trống nhạc rộn sông quê
Tàu chiến giăng hoa lướt sóng về
Làng trên, xóm dưới hai bờ đón
Mừng ngày cô lính bước vu quy!

Từ đó sông quê vắng lặng hơn,
Vườn xưa chênh chếch bóng trăng buồn
Chỉ biết tìm em trong đáy cốc *
Bao giờ cho hết nỗi nhớ thương!

Ai bảo - Thời gian thuốc lãng quên?
Suốt bốn mươi năm vẫn ưu phiền
Cô lính bây giờ thân bất toại
Chồng con lần lượt đã quy tiên!

Cuội cũng cô đơn tuổi xế chiều
Dáng nhỏ ngày xưa Cuội vẫn yêu;
Cho nên Hạnh Phúc mà chăm sóc
Và để đôi lòng đỡ quạnh hiu!

Xin gửi về anh lòng ngưỡng mộ
Tình anh vời vợi tựa non cao
Chú Cuội -Hằng Nga ngàn sau kể
Xin được thêm tên Trọng Nghĩa vào!

*ý thơ Quang Dũng

TÂM SỰ NÀNG LIÊN TOÁN TRƯỞNG

Năm tháng thơ ngây tuổi học trò
Hỏi nàng Toán Trưởng có buồn lo?
Có thăm nghĩ đến ngày mai đó
Khi bước vào đời ôm giấc mơ?...

Giấc mơ vàng đá đẹp bao giờ
Phong kín ngày xanh lịm tuổi thơ
Tròn trăng nàng đã nhiều nhưng nhớ?
Hay tự thừa nào vẫn ngây thơ?....

Thửa nào nàng đã nhuốm buồn đau
Mà mắt nhung tơ tựa ánh sao?
Long lanh ngân lệ như châu báu
Nét buồn vạm cổ mãi dâng trào?!....

Đời có vui buồn vẫn chưa tan
Trưởng vẫn hiên ngang -Đẹp huy hoàng
Thế nhân cảm nhận niềm u ân
Sao dám cùng nàng chuyện sẻ san!...

1967

**Dấu ái về Liên Toán Trưởng
Lê thị Xuân Đào để nhớ một thời
“huy hoàng” ở Báo Lộc An xuyên*

Thơ Mỹ Nhung-77

TÁO THƠM

Đưa môi cắn trái táo tàu
Nghe như vị ngọt thấm vào tâm can
Táo siêu thị bán tràn lan
Mà sao khác táo bạn thân tặng mình
Cảm động thay một chút tình
Đặc San, Tuần báo, Nhật trình mang theo
Thương em trong cảnh đơn neo?
Thưa không! Tình thực đã nhiều từ xưa
Mai kia đời có nắng mưa
Anh Chị ơi! Chớ có mà quên em
Em giờ như giọt mưa đêm
Em giờ như lá rơi thêm hắt hiu...!
Đi, về thui thủi sớm chiều
Cố vui thì lại càng nhiều nhớ thương
Biết rằng tan hợp chuyện thường
Nhưng em là giống đa vương tình sâu
Xin cho em một lời cầu
Vàng phai đá nát táo tàu vẫn thơm!...

*Mỹ Nhung
Kính tặng anh chị Lý Hồng.
Một lần ghé thăm 2-9-2018*

TÌNH GIA ĐÌNH THÁNH QUÝ

Sao mỗi lần đến Cali
Khi về lòng vương chút gì băng khuâng?
Không họ xa - lảng giềng gần
Vậy mà đón tiếp người thân không bằng
Gặp nhau tay bắt, mặt mừng
Thời gian, công việc tạm ngừng nơi đây...
Chuyện thể sự, chuyện Đông - Tây...
Chuyện thời cấp sách, chuyện ngày mới yêu ...
Chuyện sức khỏe, chuyện giàu nghèo...
Chuyện ai góa bụa...người neo đơn...buồn...!
Chuyện để chỏm, tắm cõi truông...
Chuyện ăn vụng, chuyện leo tường.... kể ra!
Chuyện xưa giấu giếm... sợ Cha
Chuyện nay xấu tốt kể ra chẳng chừa...
Chuyện làm biếng, chuyện muối dưa...
Chuyện thương, chuyện ghét, chuyện cà chuyện
kê...
Chuyện dài, chuyện ngắn lê thê...
Chuyện thanh, chuyện tục... mãi mê không
ngừng...
Chén thù, chén tạc... phùng phùng
Đàn ca nhảy múa tung bừng cùng nhau...
Cuộc vui nào cũng qua mau!
Rời bịn rịn, rời nghẹn ngào... chia tay!
Ôm nhau ước hẹn ngày mai...!

Đại Hội 2015

Thơ Mỹ Nhung-79

THOÁNG BUỒN

Anh chờ xe buýt dằng dặc chiều
Tôi lái xe ngang thấy buồn nhiều
Tôi, anh hai mảnh đời tị nạn
Quê người vất vả biết bao nhiêu

Anh Mexican ơi! Anh có biết
Tôi từ bỏ nước đến nơi đây
Lòng luôn hoài vọng về cố quốc
Mong ước đoàn viên có một ngày

Chắc hẳn là anh cũng giống tôi
Sáng đi tối mệt mới về thôi
Buồn, vui, lo lắng... nào ai biết
Vẫn cứ đi, về... Ngày tháng trôi...

Đã mấy hôm rồi ghé bỏ không
Ôm đau, mất việc... có gì không?
Vắng anh một thoáng dường như nhớ
Có lẽ chung đời dễ cảm thông!

Mùa Đông 2000

NỬA ĐỜI TÌM EM

*Mến tặng Hương Huyền

Ta lạc nhau hơn nửa cuộc đời
Chia tay chiều ấy lá thu rơi
Mắt lệ cầm tay mình hẹn ước
Ngày anh về đẹp mộng lúa đôi ...

Đâu biết lần đi ta mất nhau
Thư viết ngàn trang gửi tuyến đầu
Mòn mỗi đợi hồi âm chẳng thấy
Chỉ biết chờ anh trong nỗi đau ! ...

Em sợ người quên ước hẹn thề
Sợ nghìn nguy hiểm chốn sơn Khê
Sợ dài nhưng nhớ tình phai nhạt
Và sợ người đi ...chẳng trở về! ...

Hai mươi năm theo chồng xa xứ
Tình yêu xưa giữ kín trong lòng
Ngỡ thuốc thời gian làm quên lãng
Nào ngờ hội ngộ một chiều Đông!..

Anh vẫn cô đơn , vẫn đi tìm
Tìm em như "tắm cá bóng chim"
Mắt lệ, cầm tay lời bỗng nghẹn
"Hơn nửa đời anh lạc mất em!...."

THƯƠNG QUÁ HUYỀN OI!

Sáng nay se lạnh heo may
Nghe em tâm sự lòng đây bàng hoàng

.....

-Chị ơi bên ấy lá vàng
Có rơi lối chị có tràn ngoài song?
-Em ơi lá ngập trong lòng
Úa vàng từ độ sang sông cùng người
Bây giờ lá vẫn đang rơi
Mà trên lối chị có người đi chung
Huyền ơi, hãy cố nén lòng
Buồn vui, được mất đời không ai ngờ
Bên em còn đám con thơ
Lối em còn có người chờ em đi
Xót đau chẳng ích lợi gì
Hãy xem như thể Đông đi, Xuân về
Nhân sinh “Sống gửi thác về “
Hung suy là chuyện bên lề Huyền ơi!

*vẫn riêng Hương Huyền

CẢM ƠN EM

*Thân mến tặng hai em Đầm –Thắm

Có phải em là chim ô thước
Nói đôi bờ nhớ bến sông Ngân
Hay em là ông Tư bà Nguyệt
Mà duyên xa em níu lại gần

Trời cho em trái tim rộng mở
Nên quanh em rục rờ niềm vui
Gặp em tôi quên đời đơn lẻ
Ngỡ mình sống lại tuổi đôi mươi

Có phải Mùa Xuân ngàn hoa nở
Tôi điếm cho em một nụ cười
Có phải lời em như rót mật
Tôi muôn đời hảo ngọt em ơi

Cảm ơn em người em Đầm Thắm
Cảm ơn đời hiện hữu có em
Và lời cảm ơn trên tất cả
Đóa hoa lòng em giữ trong tim

BÁC TÀI HÀO HOA

Trên chuyến xe chiều ba mươi Tết
Bác tài già lịch thiệp hào hoa
Bác chẳng nhớ quãng đường xuôi ngược
Đón khách bao lần, đỗ mấy ga?

Khách đón xe - những người lỡ chuyến
Sợ đường dài, sợ trễ Mùa Xuân
Nên gặp bác họ mừng vui lắm
Bước lên xe lòng chẳng ngại ngần...

Ai cũng nghĩ mình ngồi chỗ nhất
Lên xe rồi cảm thấy phân vân
Băng trước ghé sau đều chật ních
Ở lại? Buồn! Bước xuống băng khuâng...!

Và cứ thế xe dần chuyển bánh
Vẫn người lên xuống mỗi sân ga
Bác chẳng cần biết bao nhiêu khách
Và quãng đường còn lại bao xa...

*New Year 2019
Kính tặng Bác Tài t*

SAO NỮ XA EM

*Thương mến về chị Kim Kiều

Nhớ AD 7-9-2019

Anh hứa yêu em suốt một đời
Ba sinh hương lửa vẫn không rời
Non mòn, biển cạn, sao đời đổi...
Tình anh muôn thuở chẳng phai phôi

Anh hứa cùng đi trọn đường trần
Cơ hàn , phú quý...vẫn cận thân
Mắt mờ, bạc tóc, chân không vững...
Anh sẽ dìu em qua gió giông

Sao nữ ra đi bỏ lại em?
Lá vàng lìa nhánh rụng bên thềm
Mưa thu rả rích hòa chung lệ
Anh thật đi rồi! Bỏ lại em?!

Mộng寐 triền miên đêm lại đêm
Ái ân hương lửa vẫn hơi quen
Tỉnh giấc, bờ môi còn hệt hăng
Nửa giường chăn gối nhạt nhòa thêm

Sinh tử đời ai cũng một lần
Biết rồi, sao lòng mãi phân vân
Duyên nợ phu thê: Thiên Hữu Định
Hoán đổi làm sao được căn phần?

Em sẽ dần quen với nhớ thương
Quen với lẻ loi những đêm trường
Quen ngày thui thủi gian nhà vắng
Em sẽ mãi cần... một mùi hương...

THÂM LẶNG

Em có biết bao điều muốn nói
Mà gặp anh sao cứ ngẩn ngơ
Em có biết bao điều muốn hỏi
Mà gặp anh sao bỗng dại khờ

Bất gặp anh nhìn em bối rối
Thẹn thùng rồi như tuổi mộng mơ
Ánh mắt anh như thâm muốn nói
Khi yêu ai tính tuổi bao giờ

Giữ thế nghe anh, em muốn thế
Để em còn được chút băng khuâng
Để đêm đêm mộng về len lén
Và để thơ chấp cánh thiên thần

Dẫu tình đầu hay là tình cuối
Thì rộn ràng tim vẫn thế thôi
Em sợ lắm xin anh đừng nói
Giữ dùm nhau thâm lặng anh ơi!

NHU HOA

*Mừng Sinh Nhật Nhà Thơ Như Hoa

Như Hoa đại đóa chín mươi năm
Gió táp mưa sa vẫn lặng thầm
Tỏa lan hương sắc trăm nghìn hướng
Kiêu hãnh vươn lên giữa thăng trầm

Phong vũ giờ đây đã qua rồi
Hoa tình yêu nở rộ khắp nơi
Kính chúc Thi Nhân vui tuổi hạc
Túi thơ, bầu rượu...mãi rong chơi!....

Mùa Xuân 2019

TÂM SỰ GỎI ANH

Tình buổi ban đầu trót trái ngang
Đâu ngờ gặp lại buổi hôn hoàng
Hương yêu ngày cũ còn hay mất?
Tình sử bây giờ đã sang trang...

Em biết anh còn nhớ chuyện xưa
Yêu em ngày ấy nói sao vừa
Trời không tác hợp duyên đôi lứa
Từ đó duyên tình lấm gió mưa...

Hạnh Phúc anh đang rất ngọt ngào
Đừng nên đánh mất để lòng đau
Nếu tình còn đẹp trong dang dở
Mình hẹn tương phùng ở kiếp sau!....

Đừng nói yêu em suốt cuộc đời
Chỉ làm thổn thức trái tim thôi
Chỉ làm đau khổ người bên cạnh
Duyên phận Cao Xanh đã định rồi...

Em chúc anh vui quãng đường chiều
Thôi đừng trăn trở chuyện thương yêu
Đừng bơi thuyền ngược về sông cũ
Sóng gió đời anh thêm hắt hiu ....

LỜI CẦU KINH

Đêm nay Chúa Phục Sinh
Em đi lễ một mình
Mắt đăm đìa ngân lệ
Lòng thành khẩn cầu kinh

Con cầu Chúa thứ tha
Bởi tội con thiệt thà
Yêu chi tình trắc trở
Thánh giá nặng vai Cha

Xin giúp sức cho con
Giữ mãi lòng sắt son
Giữ tình yêu trong sáng
Ngàn năm vẫn vẹn toàn

Xin cho người con yêu
Được hạnh phúc thật nhiều
Được sẻ san tâm sự
Đời con lúc cô liêu

Tình yêu Chúa trao ban
Con cảm tạ muôn vàn
Dù bèo mây tan hợp
Hay đành phải dở dang!

Xin Hồng ân soi sáng
“Lỗi tại con mọi đàng”

LỜI CUỐI CHO ANH

Em chỉ sợ mai về sẽ muộn
Nên lời này em viết gửi anh
Lỡ mai mình không còn kịp gặp
Thì anh ơi! Ly biệt cũng đành!..

Xin cảm ơn anh những ngày xưa...
Những trang thơ chép giấy học trò
Những khi đứng đợi em tan lớp
Và những đi về mỗi sáng, trưa...

Nhớ hôm em chọn học ban B
Rối rít hỏi han suốt đường về:
-Em biết không ? Toán khô và khó,
Con gái ai mà học ban B ?!...

Em giận, chẳng cần anh quan tâm
Mà vẫn theo em lặng bước thăm....
Cũng may, chép thơ “Tình Toán Học”
Nếu không em giận tới trăm năm...

Anh chẳng giống ai ở trên đời
Đơn phương tình chỉ một người thôi!..
Người ta áo gấm sang thuyền khác
Anh vẫn đơn thân suốt một đời!...

Xin chúc anh vui dẫu chiều tà
Đừng nhớ gì chim sáo đã xa...
Có lẽ ngày xưa không thích toán
Nên toán lòng anh giải chưa ra!..

Nếu không gặp mặt lúc ra đi
Thanh thân nghe anh! Cũng bởi vì
“*Tình ta vốn song song từ vô cực*”
Mai này xin hẹn điểm đồng quy.

*ngày xưa dốt toán nên đời lạc
chẳng tính thiệt hơn những cuộc tình
bây giờ ngấm lại lòng tưởng tiếc
phải chi cố học giải phương trình
biết đâu đường thẳng song song ấy
sẽ được gặp nhau chỗ riêng mình...
Toán đời con gái thường đơn giản
Chỉ thích phương trình bậc nhất thôi
Anh lính hào hoa nhiều ả số
Có giải sao đây? Vô nghiệm rồi!*

đơn giản hiểu ra là ngược lại
bài toán copy chẳng của mình
có thêm vài điểm là số ảo
chẳng thực như tình yêu nguyên trình

toán đó đòi thường chưa giải được
làm sao dám nói đến phương trình
mai kia nhờ giải bài toán khó
đề ra từ thuở chuyện riêng mình...
(t)

Xin giữ định đề thừa nguyên trình
Copy điểm ảo khổ riêng mình
Đề toán ngày xưa dù hơi khó
Định lý thuộc rồi ...để chứng minh
(my nhung)

người học toán là tâm nguyên truy cứu
giải định đề chưa đáp số mới hay
vẫn giữ kỹ những bài toán cũ
thuộc nằm lòng đâu sợ hương bay

nếu không giải thêm bài toán mới
thì làm gì có khoa học hôm nay
đời con chữ sẽ không còn vươn tới
ý sống đời là mê hoặc đắm say...(t)

NGÀY LỄ HOA 2018

Nghe nói anh chào đời ngày hoa nở
Ngày muôn lòng hớn hở đón tình yêu
Chắc hẳn đời anh hoa đẹp đã nhiều
Và chẳng thiếu những cuộc tình diễm tuyệt!

Quý kính tặng anh vô vàn cánh thiệp
Cả thế giới hoa đang rực nở hôm nay
Thương chúc niềm vui, sức khỏe tràn đầy
Mùa Xuân mãi là nguồn thơ thi sĩ...

Riêng lòng em có ít nhiều tư kỷ
Vì anh ơi! Tim lỡ nhịp bồi hồi...

TÌNH ANH CÒN MÃI

**Riêng em nhớ giữ dùm trong áo
Một chút tình ta rất thật thà
(Chúc Thư thơ Túy Hà)*

Em giữ anh ơi đến muôn đời
Tình anh vằng vặc ánh trăng soi
Áo trận dù hoa còn hay mất
Yêu anh muôn thuở chẳng phai phôi

Em giữ anh ơi đến muôn đời
Người hùng yêu dấu của em thôi
Dù cho thể phách thành tro bụi
Quân Sử tên anh vẫn sáng ngời

Em giữ anh ơi đến muôn đời
Chiến trường súng gậy với dao rơi
Khí phách kiêu hùng trong anh đó
Là đã làm nên chiến thắng rồi

Em giữ anh ơi đến muôn đời
Thẻ bài tên cũ vẫn đọc xuôi
Không buộc tên anh vào yếm thắm
Mà buộc vào tim mãi mãi thôi

TÌNH GIÓ MÂY

Đã trả lời rồi sao cứ hỏi
Nói thêm lần nữa sợ anh buồn
Qua rồi thưở hái hoa đuổi Bướm
Thôi đừng vương vấn chuyện yêu thương

Em hiểu lòng anh là rất thật
Tay nào anh níu được thời gian
Tay nào ôm trái tim thương tật
Nhắc chuyện xưa giờ cũng muộn màng

Hương sắc hoa nào còn đẹp mãi?
Tình yêu không ngoại lệ đâu anh
Một lần áo gấm sang thuyền mới
Em đã coi như kẻ phụ tình

Tóc điểm sương giữa đời phiêu bạt
Chợt tìm về kỷ niệm xa xưa
Bóng hình anh vẫn còn lãnh đãng
Như lối quen phủ lớp rêu mờ

Mai một tình cờ ta có gặp
Chào nhau thôi đừng hỏi gì thêm
Em không xứng anh ơi đừng ủ ấp
Tình gió mây còn sót lại trong tim.

DÔI HỜN

Xin đừng nói nữa những lời yêu
Thêm nát lòng đây lệ đã nhiều
Xin đừng ru nữa lời thệ ước
Đẹp như nắng sớm chợt mưa chiều

Đừng tặng thêm chi những đóa hoa
Hồng thắm nhưng hương đã nhạt nhòa
Em chỉ cần anh lời sau trước
Chẳng giống mây trời gió thoảng qua

Làm sao em hiểu những lời thơ
Bóng bầy đong đưa ý mập mờ
Làm sao hiểu hết tình thi sĩ
Khi nào yêu thật lúc nào mơ?

Đừng trách vì sao em hững hờ
Hay hờn hay dối chuyện vu vơ
Bởi trong em anh là tất cả
Tất cả nguồn thơ, cả ước mơ...

4/2018

TRẢ LẠI ANH

Em trả lại anh “tình yêu thật lạ
Rất nồng nàn, nhưng chẳng thiếu đam mê...”*
Em trả lại anh bao ước hẹn thề
Cùng âm điệu làm tim em xao động

Biết yêu anh là yêu trong vô vọng
Là âm thầm đau khổ chỉ riêng em
Nhưng làm sao ngăn nổi máu tim hồng
Khi đã lỡ cùng anh chung nhịp đập

Em biết anh không dẫn đo cao thấp
Nên lời yêu chẳng ngần ngại trao em
Đón tình anh ôi hạnh phúc thật gần
Em đâu biết ngoài trời đang giông bão

Đành trả lại anh tình yêu mộng ảo
Em sẽ về thế giới của riêng em
Để những đêm mưa gió lướt qua thềm
Em không phải trở mình, hơi thở nghẹn

Nhưng anh ơi khuê phòng chưa khép hẳn
Sao hương yêu vẫn quanh quẩn cận kề
Nên anh ơi trả lại khó trăm bề
Vì em đã nghe tình yêu... gõ cửa!
*thơ của t.

TỰ TÌNH

Khi không khi không lộn số hoài
Cố tình hay bám lộn số ai?
Hơi men chénh choáng sao mà nhớ
Khi không người say... lộn số hoài

Người say lộn số không gì lạ
Khi không tình khô gọi chính là
Duyên phận đã có từ muôn kiếp
Định sẵn làm sao tránh được trời!

Thôi cứ bằng lòng duyên nhị độ
Người say vẫn nhớ, điên thường buồn
Chỉ là khi không khi không ấy...
Ghé lại đời nhau lệch càn khôn

Khi không khi không lộn số hoài
Có còn vui chút vẫn hơn không...
Thôi nhé người ơi! Xin cứ gọi
Em hứa từ nay... trả lời phôn...

PHẢI CHI

Phải chi mùa đông dùng băng giá
Hoa lá đâu cần phải héo khô
Phải chi lời yêu anh đừng ngỏ
Thì người ta đâu khổ bấy giờ.

Phải chi anh không là nghệ sĩ
Ru tình bằng nốt nhạc vãn thơ
Phải chi cố giữ lòng chai đá
Thì thuyền tình đâu lạc bến mơ.

Phải chi anh không là lính trận
Em đâu cần hoài niệm tình xưa...
Yêu biết mấy nằm gai nếm mật
Giữa sa trường bão pháo đạn mưa.

Phải chi dòng thời gian ngưng đọng
Nụ hôn đầu đầu dễ vụt bay
Phải chi đường đời thênh thang lối
Đâu yêu người trong những cơn say.

Phải chi bây giờ và mãi mãi
Như chim liền cánh lá liền cành
Như gió chở mây về một hướng
Ta bênh bồng vô tận khoảng trời xanh...

GIỜ PHÁN XÉT

Nghĩ đến nay mai xa cõi trần
Trước tòa phán xét lại phân vân
Làm sao tỏ hết niềm u ất
Mong được cảm thông một đôi phần

Thượng Đế uy nghi trước bệ rồng
Thế gian công đức có gì không?
Muôn tâu con cựa tù chính trị
Bấm thẻ qua ngày kiếp lưu vong

Lính cũ nghe qua cũng xót thương
Mà sao tên có sổ đoạn trường?
Thi nhân lãng mạn đào hoa nữa
Viết chuyện đất trời, yêu tứ phương

Tấu lạy, con nào muốn vậ đầu
Vũ trụ Ngài tô vạm sắc màu
Con cháu E Và Ngài tác tạo
Tim con nhạy cảm cũng Ngài trao

Thượng Đế vượt râu vể ngập ngừng
A Dam ngày ấy nếu ta ngưng
Không cho chàng trẻ cô bạn gái
Thế giới muôn đời chẳng thi nhân

*tặng riêng một người

MƯA HẠ

Em viết tặng anh bài thơ Mưa Hạ
Là gửi niềm riêng ấp ủ bấy lâu
Như Ngưu Lang Chúc Nữ đợi mưa ngâu
Chờ ô thước bất nhịp cầu tương ngộ

Từ yêu thơ em nghe đời biết khổ
Yêu người thơ còn khổ gấp vạn lần
Từ yêu anh đời vắng hẳn mùa xuân
Tim thổn thức làm sao mình biết trước

Ngàn câu hỏi trả lời Không và Được
Trời chưa mưa mà thấm lạnh anh ơi
Tình yêu nào dù chỉ thoáng qua thôi
Cũng để cho ta ít nhiều xây xước

Mưa ngoài trời không đủ làm áo ướt
Mà trong lòng đã tràn ngập nhớ thương
Trời chia mình mỗi đứa ở một phương
Hai tâm hồn vẫn cùng chung một hướng

Anh hay nhắc hãy giữ trong tâm tưởng
Nỗi xuyên sao lưu luyến buổi ban đầu
Dù mai này trải qua những biển dâu
Đừng bỏ anh giữa cuộc đời đơn lẻ

Biết yêu anh rồi mai này cũng sẽ
Tình gió mây phiêu lãng cuối trời xa
Còn lại gì không hay cũng chỉ là
Niềm vui nhỏ thoáng qua như mưa hạ

* tặng t

MƯA NẮNG ĐÔI BỜ

*Còn lại gì không hay cũng chỉ là
Niềm vui nhỏ thoáng qua như mưa hạ*

....

Còn rất nhiều em ơi nhiều lắm chứ
Dẫu thời gian còn lại chẳng bao nhiêu
Mưa mùa hạ dù thoáng qua rất vội
Cũng một lần làm mát lại đời nhau

Mưa gió trái ngang chuyện đời không tưởng
Lại hóa ra rất thật giữa chúng mình
Sông nước chảy xuôi thuyền nào trôi ngược
Không yêu em sao bóng lại cần hình

Dù hai hướng đông đoàn còn cách biệt
Anh vẫn san bằng nỗi lại chia xa
Mặc dẫu bề thẳm trầm đời thua thiệt
Anh vẫn dặn lòng vượt sóng phong ba

Dù em sợ, em lo em ái ngại
Nhưng em ơi còn đó sợi tơ tình
Dù vô hình mong manh hay ngang trái
Anh vẫn yêu em bằng trái tim mình

Còn rất nhiều em ơi nhiều thứ lắm
Thứ anh cần là tình em nguyệt minh
Thứ anh cần là đôi chân em vững
Đạp thị phi bước vào cõi hữu tình.

MÙA THU CÒN ĐÓ

**Cảm tác “Nhưng gấm thu nào đêm vọng nguyệt”
của nhà thơ Túy hà*

Anh nhắc lại chi mùa thu cũ
Dòng sông xưa con nước lớn rồng
Vẫn ngược xuôi vàng lên hoa mắm
Chở cả niềm riêng em nhớ mong

Từ dạo anh xa miền Cuối Việt
Mỗi thu về hoa rụng nhiều hơn
Sông vẫn chở vàng thêm nỗi nhớ
Và tim em sóng vỗ dập dồn

Cũng có đôi lần em tự hỏi
Người ra đi có nhớ gì không?
Trăng cũ, bến xưa, lời hẹn ước
Còn mang theo tiếng sóng bình bồng

Đêm thu vắng mình em gói lẻ
Anh đâu rồi? Nhớ quá đi thôi*
Nhớ thuở tóc xanh giờ điểm bạc
Mình lạc mất nhau giữa dòng đời

Anh có biết trời Thu Cuối Việt
Sông Năm Căn sóng vỗ xôn xao
Như sóng lòng em tràn nổi nhớ
Mùa Thu còn đó một thuở nào...

Nhớ thật tình! Mùa Thu hoa mắt
Biết làm sao đời đã hư hao...
Vẫn vàng lên theo sông chia nhánh
Chờ tình em trên sóng xôn xao...

NẾU LỠ NGÀY MAI

Con đường nhỏ, từ bãi đậu xe vào Nursing Home dài hun hút.

Hai bên là hàng cây phong thẳng tắp, lao xao những cành non mơn mớn dưới làn nắng xuân ấm áp. Xa xa mỗi cổng ra vào lác đác vài cụm hồng được cắt tỉa khéo léo đang lung linh khoe màu đỏ thắm...

Đàng kia là công viên, những chiếc ghế đá như được đặt lên tấm thảm vàng. Mỗi lần gió thoảng qua, tấm thảm hoa vàng ấy lại lăn tăn gợn sóng.

Vốn có tâm hồn nghệ sĩ và yêu thiên nhiên, thường trước cảnh vật hữu tình như thế Hiền không làm ngơ được, có thể cô dừng lại nơi công viên, ngồi trên ghế đá và sẽ ghi lại những bức ảnh đẹp, một bài thơ hoặc vài cảm nghĩ vu vơ của mình.

Nhưng hôm nay lại khác, Hiền không quan tâm đến cảnh vật chung quanh, tâm trí luôn miên man nghĩ về anh, chỉ mong mau đến nơi để gặp anh, người đã chiếm trọn cả trái tim của Hiền.

Bởi "

Cảnh nào cảnh chẳng đeo sầu

Người buồn cảnh có vui đâu bao giờ"

(Nguyễn Du)

Hiền vào đến phòng khách lớn. Giờ này mọi người đã ăn điếm tâm xong. Các y tá đang đưa bệnh nhân đi dạo vòng quanh sân ngoài. Có người tự đi một cách khập khiễng với cây gậy trợ giúp. Có người chậm chậm tự điều khiển chiếc xe lăn của mình mà đầu thì nghiêng về một phía. Có người mang bình dưỡng khí, miệng méo xệch một bên, mắt cứ đau đáu nhìn lên trời nên phải nhờ sự trợ giúp của các y tá.

Thấy có người vào họ đồng loạt đưa những ánh mắt đầy hy vọng mong sẽ gặp được người thân.

Những khi vào đây thăm Huy trở về, Hiền nghĩ:

"Ai đã từng qua đây một lần, chắc hẳn sẽ quên hết mọi ganh đua, ty hiềm ở đời."

Hiền đảo mắt nhìn quanh khắp căn phòng rộng.

Không thấy bóng dáng anh đâu cả!

Cô bước trở ra, dỗi mắt về phía công viên rực rỡ ngàn hoa dưới ánh nắng xuân ấm áp.

Kia rồi, trên chiếc ghế đá cạnh những khóm hồng vàng rực rỡ Huy đang ngồi lặng thinh như pho tượng, đôi mắt nhìn xa xăm.

Dường như tâm trí của anh không còn mấy may chú ý đến những sự việc chung quanh. Cô bước sát

đến một bên, Huy vẫn không hề hay biết, và cũng chẳng có một phản ứng gì.

Cô nhẹ nhàng ngồi xuống cạnh bên Huy, nắm tay anh hỏi nhỏ:

-Anh Huy! Hôm nay anh có khỏe không?

Vẫn không quay đầu lại, Huy ngỡ ngác hỏi:

-Bà hỏi ai thế?

-Em hỏi anh đấy!

-Tôi là Huy à, còn bà là ai?

-Vâng, anh đích thực là Huy, còn em là Hiền, là người mà anh từng yêu thương hết lòng...

-Chắc bà nhầm rồi.

Rồi bất chợt trên đôi môi khô khốc nở một nụ cười ngô nghê, và anh cất giọng ngâm khe khẽ:

Tôi còn chẳng nhận ra tôi

Soi gương ngỡ đứng trước người không quen

Làm sao tôi nhận ra em

Để cầm tay lại hàn huyên đôi lời

Khi tâm hồn hòa nhập vào với nghệ thuật, dường như anh vẫn là anh. Vẫn làn hơi trầm ấm ngọt ngào như ru hồn người, khiến Hiền không dần được xúc động. Cô rơm rớm nước mắt.

Một tay choàng qua vai anh tay kia Hiền luồn vào mái tóc rối tung của anh. Cô âu yếm chải tóc cho anh bằng mấy ngón tay thon nhỏ của mình.

Anh ngồi lặng thinh như một đứa trẻ, ngoan ngoãn thụ hưởng sự âu yếm ngọt ngào từ những ân tình mặn nồng Hiền trao cho anh.

Vẫn mái tóc còn chút bông bênh, vẫn vàng trán cao có chút nếp nhăn.

Đã bao lần Hiền trân trọng đặt lên vàng trán đó những chiếc hôn đầu ái. Cô yêu anh không hẳn vì dáng dấp nghệ sĩ của anh mà vì tất cả tài hoa và đức độ đều nằm nơi vàng trán ấy.

Nào văn thơ, nào nhạc, nào phóng sự, truyền thông, báo chí, lãnh vực nào Huy cũng am tường một cách chuyên nghiệp.

Những lúc bên nhau Hiền hay vuốt những sợi tóc lòa xòa trên trán anh, cô đùa:

-Vàng trán này mai mốt lỡ bị Alzheimer sẽ là một thiệt thòi cho thánh giá, và em cũng buồn ghê lắm đó.

Hôn nhẹ trên môi cô, Huy nói khẽ:

-Lỡ anh có bị quên tất cả nhưng chắc một điều là không bao giờ quên cô trợ tá cung của anh đâu!

Thế mà lúc cô gọi, anh lại hỏi:

-Bà là ai?

Hiền nghe tim mình thất lại, khi nhìn Huy ngoan như đứa trẻ trong vòng tay từ mẫu.

Vừa vuốt tóc Huy, cô âu yếm hỏi khẽ:

-Anh có nhớ ra em là ai không?

Vẫn đôi mắt vô hồn Huy hỏi:

-Là ai vậy?

-Là Hiền !"Trợ tá cung" của anh nè!

Huy cười lơ đãng hỏi:

-Trợ tá cung của anh hả?

Danh từ "trợ tá" chính anh đặt cho Hiền. Những lần hai người đi chơi hay hẹn hò Hiền thích chụp những tấm ảnh để kỷ niệm. Huy nói:

-Đến ngày cưới tụi mình, anh sẽ làm một đoạn phim có đầy đủ hình ảnh đẹp của hai đứa nghe em!

Hiền nũng nịu:

-Anh dạy Hiền làm đi.

Huy ngọt ngào nói:

-Chuyện đó để anh lo. Em chỉ làm trợ tá cung cho anh là được rồi.

Chỉ nhớ lại từng ấy thôi, nước mắt Hiền đã ướt đầm đìa trên má.

Hình ảnh dấu yêu, lời nói dịu dàng của cô trợ tá mà anh từng say đắm giờ chỉ đôi khi thoáng hiện lơ mơ trong trong tiềm thức của anh mà thôi. Có nhớ lại lời bác sĩ nói với Hiền hôm trước:

-Alzheimer thường xảy ra cho người trên sáu mươi lăm. Trường hợp của anh Huy hơi sớm đấy. Có lẽ do anh làm việc bằng trí óc nhiều hoặc bị áp lực trong cuộc sống. Cô nên khơi dậy cho anh những kỷ niệm thân thương hy vọng anh sẽ nhớ lại. Tuy nhiên cũng không hẳn là anh sẽ khỏi bệnh. Bởi vì tuổi càng cao bệnh càng nặng hơn...

Hai tay Hiền nâng mặt Huy lên, nhìn sâu vào mắt anh. Miệng anh vẫn mỉm cười, đôi mắt vẫn ngây ngô nhìn cô. Hiền ghì chặt Huy hơn, mắt đầy ngân lệ, nghẹn ngào cô đặt lên đôi mắt ngơ ngếch của anh một chiếc hôn trùi mền.

Trời ơi, đôi mắt này ngày xưa đã từng làm tan chảy tim Hiền. Còn đâu những ánh nhìn như van lơn, như ước hẹn chuyện trăm năm, như nói lên

ngàn vạn lời yêu dấu. Những đôi hờn cũng vụn tan khi ánh mắt này tha thiết nhìn cô.

Đã qua rồi thời con gái mộng mơ với đôi lần tình yêu đổ vỡ, tim Hiền gằn như chai đá. Mang tâm hồn nghệ sĩ lại được trời cho có chút nhan sắc nhưng Hiền vẫn ngập ngừng trước bao đường tình mở lối...

Rồi một ngày trong buổi tiệc sinh nhật người bạn, được sự giới thiệu của cô MC điều khiển chương trình văn nghệ, Huy bước lên sân khấu với bài "Anh Còn Nợ Em". Hiền vốn dĩ đã yêu thích bài hát ấy, cô cũng đã nghe qua nhiều giọng ca.

Nhưng sao hôm ấy, giọng hát ấm áp truyền cảm của Huy đã làm con tim băng giá từ lâu của Hiền bỗng dung rung động. Cô ngược nhìn ca sĩ. Bất ngờ chạm phải ánh mắt tinh anh dưới làn kính trắng đang say đắm nhìn mình.

Hiền thật sự bối rối trước ánh nhìn của anh. Đôi má chột ửng hồng, cô cúi xuống và chỉ dám len lén chiêm ngưỡng ca sĩ. Huy có dáng dấp dễ nhìn phong thái của người nghệ sĩ nhưng đượm chút phong trần.

Mái tóc bông hơi thưa điểm vài sợi bạc. Vàng trán cao có chút nếp nhăn. Nổi bật nhất trên khuôn mặt khá điển trai đó là đôi mắt sáng hữu tình và nụ cười hình như lúc nào cũng chực sẵn trên môi. Sau lần gặp gỡ đó Hiền quen anh và một tình yêu ngọt ngào đã gắn bó hai người.

Nhớ lại lời bác sĩ, Hiền dìu Huy trở về phòng. Đặt anh ngồi ngay ngắn trên ghế, cô mở iphone lên chỉ cho Huy xem những tấm ảnh hai người chụp chung, những đoạn phim quay lại cảnh cùng nhau đùa giỡn, ăn uống.

Và đây rồi, bài thơ Huy sáng tác và ngâm cho Hiền nghe nhiều lần, bởi lúc nào cô cũng trì hoãn lời cầu hôn của anh.

*"Hãy cứ giữ trái tim người băng giá
Để linh hồn tôi hóa đá từng giây
Những chiều vàng lặng ngắm áng mây bay
Gửi nhung nhớ về phương trời xa lắc..."*

Huy im lặng lắng nghe, đôi mày hơi nhíu lại, ánh mắt anh đang nhìn xa xăm như cố nhớ lại điều gì. Hiền vui mừng cô mở tiếp bản nhạc "Anh còn nợ em" Huy hát trong buổi tiệc sinh nhật mà cô đã thâm âm lại.

Từ ngày ấy đến nay hình như đêm nào Hiền cũng mở máy nghe Huy hát mà lần nào nghe cô cũng cảm thấy lòng băng khuâng lạ.

Có lẽ nghe bản nhạc quen, ánh mắt Huy nhìn cô thân thiện hơn và môi anh đang mấp máy hát theo dù rất chậm chạp.

Nhìn đôi môi tái nhợt và nứt nẻ của Huy, Hiền nghe tim mình nhói đau. Đôi môi ướt át tươi tắn ngày nào từng đắm đuối hôn cô bây giờ sao thấy khô khan mệt mỏi quá.

Hiền với tay lấy ly nước cam trên bàn đưa lên môi Huy. Chợt anh chụp mạnh bàn tay cô, miệng kêu lớn:

-Hiền! Hiề..ền

Ly nước rơi khỏi tay Hiền đánh choảng xuống sàn nhà tung tóe. Cô vui mừng giơ hai tay ôm choàng lấy Huy, gọi lớn:

-Anh Huy! Anh Huy!

Hiền giựt mình tỉnh giấc, hai tay còn đang quơ quào giữa khoảng không và miệng còn gọi tên Huy.

Cô thở dồn dập nửa sợ nửa vui.

Lấy lại bình tĩnh Hiền thở phào nhẹ nhõm, cô tự nói với mình:

-Chỉ là giấc mơ thôi. Mình mới gặp Huy cuối tuần, sao hôm nay lại có cơn ác mộng đáng sợ thế này.

Muờng tượng lại đôi mắt buồn bã của anh mỗi khi gặp những cái lắc đầu quày quật của Hiền. Rồi liên tưởng đến ánh mắt vô hồn trong giấc mơ, cô thấy thương anh hơn bao giờ hết.

Đâu có gì ngăn cản tình yêu hai người. Tại sao cô còn trì hoãn lời cầu hôn của anh, trong khi cô cảm thấy không thể nào thiếu Huy trong cuộc đời cô. Hiền nghẹn ngào thì thầm trong ngăn lệ:

-Huy ơi, em yêu anh. Mình sẽ làm đám cưới nghe anh. Em sợ lắm. Nếu lỡ ngày mai...

Mùa Xuân 2018

Nhung gắm thu nào đêm vọng nguyệt

*Nhân đọc “Nếu lỡ ngày mai”

Viết thay lời tâm cảm.

Mùa thu qua những nhánh sông dài
chờ thêm xác lá nghiền dòng trôi
mùa thu nào lá chẳng vàng phai
duy chỉ có tình thu người cuối việt
vẫn vàng lên theo nỗi nhớ bên đời
nỗi nhớ xanh xa thu gần trước ngõ
nhớ những thu đi khuất bóng người.

đêm thu âm chờ trăng qua ngọn trúc
rượu hâm mấy lần chưa ấm niềm riêng
người có biết
đêm tàn gác lạnh
cuối việt khác gì cuối đất cùng trời
biên ngàn năm xôn xao sóng bạc
như người bạc đầu thương nhớ ai
chiếc lá vàng phai
roi vào ký ức
chạm ngậm ngùi nhớ đất mũi* xa xôi

Rượu lại hâm
ấm đêm vọng nguyệt
cạn chén đầy như cạn chén giao bôi

sao ta vẫn bồi hồi
nhói đau theo nỗi nhớ
hương quỳnh lan quanh quẩn
cũng hờn thu
“dạ nguyệt thu phong” đẹp câu thơ cổ
trăng về đâu gió lộng ngõ trúc đào
lá lại rơi
cho vàng lên nỗi nhớ
nhớ võ vàng cạn chén tương tư.

Ơi nhớ quá người em đất mũi
cuối viết quê tôi biển sóng rộn ràng
nhớ thu xưa
in dấu chân trên cát
biển và trăng chung ý hẹn thề
ai đâu ngờ
trăng là thuyền theo mây viễn xứ
biển mênh mộng thương nhớ sóng bạc đầu
rời từ đó thu xa biển biệt
nhưng mỗi thu về lại vọng nguyệt chờ thu.

Thu gác lạnh
cạn thêm chén nữa
trăng vẫn chưa về em ở đâu.
Chợt thoáng thu mưa rơi vào ly cạn
Hay là nước mắt ta rơi.

Cung Bảo Bình *cà mau.

Bát

NGÂN BÌNH

Tôi yêu thơ và rất thích đọc những lời bình thơ. Cầm trên tay tập thơ, việc đầu tiên là tôi tìm đọc “lời bạt”, nhưng chưa bao giờ có ý nghĩ sẽ viết lời bạt cho ai -vì tôi sợ mình không đủ khả năng thuyết phục người đọc tiến vào những trang chính. Nhưng lần này, vì tình cảm đặc biệt dành cho Mỹ Nhung “người bạn chữ nghĩa” rất chân thành, hiền hậu mà tôi đã bạo gan nhận lời. Thơ Mỹ Nhung không mượt mà, trau chuốt bằng những sáo ngữ điệu đà, mà đơn sơ, mộc mạc

*Đi chợ chiều nay thấy trái bầu
Bồi hồi trong dạ nhớ làm sao! ...
Cá trê ba cấm, bầu non hái
Má nấu còn nghe ngọt thuở nào!...*

.....

*Đất khách chiều nay chị một mình
Cũng bầu, cũng cá, chị nấu canh
Hương xưa tất cả nêm vào đó
Chẳng ngọt em ơi! Chị thiếu ...tình
(Canh Bầu)*

Nhưng chính cái mộc mạc, dễ thương trong thơ của Mỹ Nhung khiến người đọc không ngăn được nỗi buồn, thương cảm

*Còn không em ngồi nhà thân yêu cũ
Tổ ấm chúng mình kỷ niệm ấu thơ
Còn không em cội me già trước ngõ
Còn không em kênh nhỏ bóng dừa soi*

.....

*Còn không em má ngồi tựa cửa
Miệng nhai trầu đưa mắt nhìn xa
Còn không em mỗi chiều nắng nhạt
Ba lom khom bên khóm trúc sau nhà
(Còn Không)*

Bởi trong tâm thức của những người xa quê hương, hình ảnh, mùi hương của tuổi thơ vẫn là những kỷ niệm khắc sâu trong nỗi nhớ

*Ai có về thăm quê Cuối Việt
Thăm đường xưa đất đỏ gồ ghề
Tuổi thơ sách vở ngày hai lượt
Mưa nắng đường chung chửa hẹn thề*

.....

*Ai có về thăm quê Cuối Việt
Mang dùm tôi biển nhớ trời thương
Mấy mươi năm sống đời phiêu bạt
Chưa một lần thăm lại cố hương
(Ai Có Về)*

Dễ thương hơn nữa, Mỹ Nhung đã đưa vào thơ hình ảnh người phụ nữ Việt Nam với đức tính nhân hậu, dịu dàng, với tấm lòng thương con vô bờ bến. Lo lắng cho con trong hiện tại chưa đủ, còn lo khi mình mất rồi con sẽ sống sao đây, nên đặt tất cả niềm tha thiết vào lời dặn dò, nghe sao mà thương đứt ruột

*Hai đứa em còn lơ đễnh lắm
Con khuyên em cố học chăm làm
Đừng nặng lời khi em lầm lỡ
Đỡ nâng em lúc bị trượt chân*

....

*Mai đây em nó thành gia thất
Con quý dâu dùm Mẹ được không?
Thành kiến chị chồng xưa cũ lắm
Giữ làm sao em khỏi tủi lòng
(Lời Mẹ Dặn)*

Trong tận cùng sâu thẳm của nỗi lo lắng, ẩn náu trong tình thương bất biến là sự lấm cẩm đáng yêu. Không lấm cẩm sao lại sợ con gái mình hiệp đáp con dâu, một đứa con dâu mình chưa hề biết mặt. Tuyệt vời làm sao tấm lòng của “người mẹ chưa được lên chức mẹ chồng”.

Niềm cảm xúc không dừng ở đây, khi “người thơ” Mỹ Nhung đã vô cùng phần nộ trước nỗi đau mất nước và sự điêu linh thống khổ của đồng bào ruột

thị. Lòng yêu tổ quốc, quê hương đậm đà được thể hiện qua từng lời mỉa mai, khinh miệt:

*“Người ta” đó đỉnh cao trí tuệ
Mà khôn nhà dại chợ em ơi
“Người ta” đó đánh dân cướp đất
Giặc Bắc Phương khép nép vâng lời*

*Cũng người ta muôn lòng uất ức
Quyết đứng lên bảo vệ giang san
Trí thức, trung nhân thành tội phạm
Lũ côn đồ áo mã vênh vang*

*Chị hứa rằng mai chị sẽ về
Khi mà thành thị tới thôn quê
Rực cờ ba sọc vàng muốn lối
Ngày ấy em ơi, chị ắt về*

(Chuyện Người ta)

Tôi yêu thơ, nên yêu những câu thơ chân chất mà tràn đầy cảm xúc của Mỹ Nhung. Những bài thơ cho quê hương, cho những người thân yêu nhất của mình, cho số phận nghiệt ngã của những người cùng dòng máu VN, như bức tranh muôn màu mà những ai một lần đọc qua đều muốn nâng niu, cất giữ. “Chúc mừng Mỹ Nhung và tập thơ đầu tiên tại hải ngoại, khởi đầu cho BƯỚC nối tiếp với NHỮNG VẦN THƠ làm đẹp cuộc đời”.
Tháng tám. Mười chín.

Ngân Bình

Tâm Tâm

MỸ NHUNG: Giòng Đời Tiếc Nuôi

Sau cơn mưa giông ngập nước, cúp điện chiều hôm qua. Sáng nay, tôi đi qua bãi đậu xe nơi công viên. Những chiếc lá xanh rách tưa nằm rải rác như đau một nỗi buồn quá khứ. Vài nhánh cây gãy với chùm lá hấp hối lia đời! Tôi ôm tập bản thảo, thơ Mỹ Nhung bước lên lối nắng vàng tơ lụa. Lòng băng khuâng “*Cám ơn đời ta vẫn còn đây để dùng ngôn từ của Mẹ*” viết vài cảm nghĩ cho Thi tập “*Nếu Lỡ Ngày Mai*” của người thơ Mỹ Nhung.

Vài năm gần đây tôi được đọc thơ Mỹ Nhung đăng trong 2 tạp chí Tin Văn (Trung Tâm Văn Bút Nam Hoa Kỳ) và Trầm Hương (Diễn Đàn Văn Học). Bạn Dương Thượng Trúc có phổ bài thơ “*Đổi Hòn*” của Mỹ Nhung, nhờ ca sĩ hát và đăng lên youtube. Chúng tôi có đọc một truyện ngắn của Mỹ Nhung cho chương trình phát thanh. Bài viết

khiến tôi nghĩ Mỹ Nhung từng là nhà giáo. Và tôi nhớ bài viết chưa kịp gửi của cô giáo, người yêu của tử sĩ VNCH Y Uyên.

Có thể nói thơ Mỹ Nhung là thơ tình: Tình yêu nam nữ, tiền tuyến hậu phương, tình gia đình, tình yêu quê hương, tình học trò!

Thơ tình yêu là bá chủ của thơ. Đặc biệt thơ tình Mỹ Nhung là tiếng nói chân thật của cảm xúc, tiếng gọi nức nở của con tim. Thơ bạch hóa nỗi niềm cùng cảnh ngộ hiện hữu giữa người thơ và người yêu mà không vì ngoại cảnh, trăng sao hoa bướm, chim kêu gió gọi. Đường thơ đi song hành cùng tình hình đất nước, trắc trở đời thường. Bài thơ “Dòng Lưu Bút Cho Em” có những lời tim như vậy:

*Năm tháng cùng ai bước chung đường
Vô vàn kỷ niệm hãy còn vương
Mai đây trên nẻo đường xuôi ngược
Nhớ mãi bên lòng dáng nhỏ thương.
Thôi nhé! Từ đây tạm biệt nhau
Chúc ai Hạnh Phúc vẫn tươi màu.*

(Viết thay Lượm, chàng sinh viên...).

Vậy cô sinh viên sau này phải là Cô Giáo?
Bài thơ “Mưa Ngâu” có đoạn”

*Người đi trần cõi biên thù
Và tôi mặc áo vu quy theo chồng
Một chiều trời chớm sang đông*

*Vòng hoa tang trắng chiến công... người về
Nghĩa trang mưa lạnh não nề
Tìm người giá buốt! Còn gì nữa đâu...*

Đây là hình ảnh quen thuộc trong thời buổi chiến tranh!

“Người Yêu Miền Hỏa Tuyền” Mỹ Nhung viết từ năm 1972 với 2 câu cuối

*“Cố lên anh! Vượt người vẫn đặt niềm tin
Vào anh đó! Người yêu miền hỏa tuyền!”*

Chúng tỏ tình yêu và niềm tin mãnh liệt vào chính nghĩa Quốc Gia của một hồn thơ đầy cảm xúc.

Khách ly hương ai cũng quay quắt nhớ nhà. Nỗi nhớ của Mỹ Nhung có cái tế nhị rất dễ thương của người phụ nữ đã trưởng thành, học hành và trải nghiệm xã hội, tập tục Việt Nam...

Ai có về thăm cuối Việt

Mời ăn kho tộ cá rô đồng

Nàng Hương com trắng thơm, vừa dẻo

Bát nước dừa xiêm ngọt mát lòng

Ai có về thăm cuối Việt

Mang dùm tôi biển nhớ trời thương...(Ai Có Về).

Cuối Việt là Cà Mau hay đâu vậy hỡi người thơ? Và đây “Canh Bàu” cho tôi nhiều mỹ cảm và nhớ Má trong mùa Vu Lan này! Những suy nghĩ rất chân quê, giản dị nhưng chắc chắn đánh thức bất kỳ ai còn say ngủ hay chạy đua trong tiền tài danh vọng theo lối sống Tây phương.

*Đôi món chị mua chẳng phải thềm
Mà vì chị nhớ Má thôi em!
Cà kho ướp luộc ngoài hiên bếp
Xúm xít ngon lành...đủ chị em.
Chỉ mong chút nhớ còn trong Má
Là buổi chị về Má nhớ tên.*

Từ thập niên 50, Việt Nam trải qua những cơn “đại hồng thủy”. Chia cắt đất nước, chiến tranh Quốc Cộng, Chủ nghĩa mọi rợ thắng văn minh, triệu người Việt liêu chết bỏ nước ra đi! Và người thơ Mỹ Nhung cùng nỗi đau chung của dân tộc. “Nỗi Buồn Tháng Tư” cũng phải:

*Tay dắt Mẹ chồng, tay dắt em
Hành trang trĩu nặng đôi vai mềm
Về đâu chưa biết về đâu nữa
Chiến trận anh còn...dạ rồi thêm...
Tức tưởi nghe tin báo rả hàng
Ngút ngàn uất hận lệ chia tan
Con thơ trong dạ như đang khóc
Quốc sử thêm lần nữa sang trang*

Đứa bé trong bụng Mẹ đã chịu quốc tang! Đê ròi mấy mươi năm sau Người Thơ Mỹ Nhung vẫn cố tìm “Tổ Quốc Tôi”

*Lâu rồi trở lại thăm cố quốc
Lòng sao buồn vời vợi không nguôi*

*Bấy nhiêu năm tình quê ấp ủ
Một lần về em sợ tình rơi!*

Biển Đông đã bị Tàu cưỡng chiếm, Tàu đã chiếm hữu “da beo” khắp nơi trên toàn cõi Việt Nam. Họa mất nước rõ ràng trước mắt... thì người Việt không “vô cảm” nào lại chẳng buồn.

Người Thơ Mỹ Nhung nặng tình cảm gia đình với Cha Mẹ, Anh chị em, con cái. Chị công hiến thân phách, tâm trí và trái tim yêu bao la, tạo nên bố cục tròn đầy cho thơ. Bài “Còn Không?” để nhớ căn nhà cũ, sinh hoạt thường hằng của một thời tuổi trẻ:

*Còn không em căn nhà thân yêu cũ
Tổ ấm chúng mình kỷ niệm ấu thơ
Bến đò xưa em có thường qua đó
Người ấy nay còn hay đã đi xa.*

Rồi “Xin Lỗi Má” vì con chưa về được. Xin lỗi Má con chưa thể lấy chồng “*Vì tim con trót gửi người ta...*”. Dễ thương thì thôi!

“*Lời Mẹ Dặn*” và “*Lưu Bút Cho Con*” cũng cùng nỗi quan tâm, lo lắng cho các con như thế!

*Mẹ mất rồi nhà mình vắng lắm
Nhớ thường xuyên tới hỏi thăm Ba
Ba ưng nhất cơm bì sườn nướng...*

Thơ học trò, tình học trò đã nửa thế kỷ len lén theo dòng thơ tôi. Tôi rất hân hạnh được Người thơ Mỹ Nhung họa bài “Mắt Ướt Ngày Xưa” thành “Mắt Ướt Bây Giờ”. Đọc những bài “ Nỗi Buồn Tháng Hạ”, “Phượng Xưa”, “Áo Trắng Bây Giờ” quả tình tôi thấy mình đang lang thang đâu đó trong dòng thơ học trò của Chị.

Nhìn chung thơ Mỹ Nhung là một nối kết giữa mượt mà, lãng mạn và chân thật. Những hạt giống cảm xúc trong nhiều khía cạnh đời sống được gieo trên mảnh đất thơ phi nhiêu! Có nhiều cánh én tạo nên mùa Xuân thơ Mỹ Nhung. Người đọc thơ Mỹ Nhung sẽ cảm thông, rung động và rất có thể đánh động ký ức mình về những kỷ niệm na ná như của tác giả.

Cám ơn Nhà Thơ Mỹ Nhung đã cho tôi buổi sáng ngồi một mình với thơ. *Không cà phê, chỉ hương hoa/ Không đi, không đến vậy mà tới nơi! Hạnh phúc từ mỗi lẻ loi! Giấc mơ ở lại, niềm vui theo cùng...*

Mong Nhà thơ cùng rong chơi tao nhã trong cõi thơ riêng hầu góp phần xây dựng căn nhà chung Văn Học Nghệ Thuật Việt Nam Hải Ngoại thêm phong phú.

Phạm Tương Như
Houston, Mùa Vu Lan 2019

MỤC LỤC:

Thơ thay lời mở /4
Thay lời tựa /5
Nếu lỡ ngày mai /10
Ai có về /11
Nỗi buồn tháng tư /12
Nguyện cầu /14
Tổ Quốc tôi /15
Tạ lỗi Mother,s day /17
Hoa Hồng đỏ/ 19
Tâm tình dâng Mẹ /21
Nhớ Má /22
Người yêu miền hỏa tuyến /24
Ngõ ngang /25
Dòng lưu bút cho em /27
Anh đã về /28
Ước Nguyện /29
Niềm riêng /30
Có những mùa Xuân /32
Mưa Ngâu /34
Người về từ đâu /35
Nỗi buồn tháng Hạ /36
Tại Anh /37
Ta mãi lạc nhau /38
Lẽ bạn /39
Nói với Anh /40
Tình khúc mùa Đông /42
Nhị khúc Thu /43
Đêm Xuân nhớ người/44
Phượng Xưa /45
Áo cưới mùa Đông /46
Chút tình trăng rơi /48
Mắt ướt ngày xưa /50

Mắt ướt bây giờ /51
Áo trắng học trò /52
Áo trắng bây giờ /53
Hành trang vào vô tận /54
Hành trang nào mang theo /55
Giấc Thu /56
Kê em nghe /57
Chuyện người ta /60
Cho em hỏi /62
Bài thơ tình cho anh /64
Lưu bút cho Ái Vy /66
Một chuyến tàu /67
Lời Mẹ dặn /68
Tương Ngọt /70
Canh Bầu /71
Còn không /72
Bạn cũ trường xưa /73
Đợi chờ /74
Chuyện tình chú Cuội /75
Tâm sự nàng LTT /77
Táo Thơm /78
Gia đình Thánh Quý /79
Thoáng buồn /80
Nửa đời tìm em /81
Thương quá Huyền ơi! /83
Cám ơn em /84
Bác tài hào hoa /85
Sao nở xa em /86
Thầm Lặng /88
Như Hoa /89
Tâm sự gọi Anh /90
Lời cầu kinh /92
Lời cuối cho anh /94
Ngày lễ hoa /97
Tình anh còn mãi /98

Tình gió mây /99
Đổi hồn /101
Trả lại Anh /102
Tự tình /104
Phải chi /105
Giờ phán xét /107
Mưa hạ /109
Mưa nắng đôi bờ /111
Mùa Thu còn đó /113
Nếu lỡ ngày mai /115
BẠT / Ngân Bình /125
TÂM CẢM /Phạm Tương Như /129

Trình bày bìa - lay out và phụ bản:
ng.hà / songthy

IN TẠI Mr.PRINT ÁN QUÁN
TX-USA
TÁC GIẢ GIỮ BẢN QUYỀN